

Ügyszám: IV/172-1/2024.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám:	IV/00172-2/2024	
Erkezett:	2024. FEBR 20.	
Erkezés módja		
POSTÁN:	☒	@ EGYÉB:
Példány:	1	Melléklet:
		Kezelőiroda:

Alulírott **Magyar Állam** (törvényes képviselő: Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zártkörűen működő Részvénytársaság, rövidített cégnev: MNV Zrt. – a továbbiakban: MNV Zrt. – mint a tulajdonosi jogok gyakorlója, nyilvántartó hatóság: Fővárosi Törvényszék Cégbírósága, cégjegyzékszám: [REDACTED])

[REDACTED] I.r. Felperes, mint Indítványozó és a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zártkörűen működő Részvénytársaság II.r. Felperes, mint Indítványozó (mint tulajdonosi jogok gyakorlója, nyilvántartó hatóság: Fővárosi Törvényszék Cégbírósága, cégjegyzékszám: [REDACTED])

[REDACTED] mindkét Felperes Indítványozó vonatkozásában egy okiratba foglalt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk, dr. Papp Sándor egyéni ügyvéd ([REDACTED])

[REDACTED] útján a Budapest Főváros Kormányhivatala (székhely: [REDACTED])

[REDACTED] a keresetlevél benyújtásának helye Budapest Főváros Kormányhivatala Építésügyi és Örökségvédelmi Főosztály [REDACTED] dr. Sára Botond kormány megbízott, akinek címe megegyezik az Alperes címével) Alperes ellen az Alperes Földhivatali Főosztálya által 117.822/3/2022. ügyiratszám alatt 2022. augusztus 3. napján hozott, 2022. augusztus 10. napján átvett határozatának (továbbiakban: Határozat) felülvizsgálata iránt indított perben – amelybe a [REDACTED]

[REDACTED] mint Alperesi érdekelt belépett – a Fővárosi Törvényszék által 2023. június 6. napján 113.K.703.410/2022/19. szám alatt hozott, jogi képviselőnk által 2023. július 10. napján átvett ítéletével a keresetünket elutasította és kötelezett bennünket arra, hogy az Alperesi érdekeltnek 15 napon belül fizessünk meg 60.000 Ft perköltséget.

Az ítélet ellen 2023. augusztus 28. napján alkotmányjogi panasszal fordultunk a T. Alkotmánybírósághoz, melyet a T. Alkotmánybíróság a 2023. szeptember 19. napján kelt IV/1908-2/2023. számú végzésével az AB Ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (a továbbiakban: Ügyrend) 32. § (3) bekezdése alapján, a jogerős ítélet ellen előterjesztett, akkor még el nem bírált felülvizsgálati kérelmünkre tekintettel visszautasított.

2024. január 3. napján vettük kézhez a Kúria tárgyi ügyben hozott Kfv.IV.37.523/2023/7. számú felülvizsgálati ítéletét, melyben a Kúria a Fővárosi Törvényszék 113.K.703.410/2022/19. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartotta.

A Fővárosi Törvényszék 113.K.703.410/2022/19. számú ítélete ellen, a Kúria Kfv.IV.37.523/2023/7. számú felülvizsgálati ítéletére is kiterjedően – az

Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 30. § (1) bekezdésében írt határidőn belül, az Ügyrend 32. § (4) bekezdésében, valamint a T. Alkotmánybíróság 2024. január 22. napján kelt, jogi képviselőnk által 2024. január 29. napján átvett IV/172-1/2024. számú végzésében írtakra figyelemmel, az Abtv. 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 113.K.703.410/2022/19. számú ítéletének, valamint a Kúria Kfv.IV.37.523/2023/7. számú felülvizsgálati ítéletének alaptörvény-ellenességét, és azokat az Abtv. 43. §-ának megfelelően megsemmisíteni szíveskedjen!

I. Az alkotmányjogi panasz törvényi és formai követelményei

1./ Tényállás

1980. december 6. napján a Bolgár Köztársaság Kormánya és a Magyar Népköztársaság Kormánya „Megállapodás”-t kötött, amelynek 1. cikke értelmében a magyar fél a bolgár fél 99 évre tartós használatába adta a [REDACTED] szám alatti ingatlanokat, valamint a perbeli Ingatlanokat lakóépületek felépítése céljából. A „Megállapodás” 3. cikke rögzíti, hogy ezen ingatlanokon felépülő épületek a Bolgár fél tulajdonát fogják képezni.

Az ezt követő években – a rendelkezésre álló iratokból egyelőre nem ismert időszakban – a Bolgár fél (Bolgár Népköztársaság Kormánya) a tervezetett építkezéseket az Ingatlanokon megvalósította és a felépítményes Ingatlanokat 1980. decembere óta a (lentebb hivatkozott) 2019. évi LXXXIX. törvényben meghatározott fizetés időpontjáig birtokában tarthatta.

Annak ellenére, hogy a tartós használatról szóló 1976. évi 33. számú tvr. 4. § (2) bekezdése értelmében, vagyis törvény erejénél fogva a Bolgár Köztársaság Kormánya az építkezés megvalósításával megszerezte az Ingatlanokon lévő felépítmények tulajdonjogát, tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránt nem intézkedett.

1988. december 12. napi hatállyal a külügyminiszter 1/1988. számú határozatával az addig költségvetési szervként működő Külügyminisztérium Diplomáciai Testületet Ellátó Igazgatóságot (DTEI) államigazgatási felügyelet alatt álló vállalattá szervezte át.

1991. június 13. napján a Fővárosi Bíróság, mint Cégbíróság 01-01-002076/01 szám alatti nyilvántartásba vette a Külügyminisztérium Diplomáciai Testületet Ellátó Igazgatóságot (DTEI), mint állami vállalatot.

1992. október 30. napján a [REDACTED] elkészítette a DTEI átalakulási tervét részvénytársasággá.

1992. december 31. napi hatállyal a DTEI kezdeményezésére és az Állami Vagyonkezelő Részvénytársaság (ÁV Rt.) döntése alapján a DTEI, mint államigazgatási felügyelet alatt álló

állami vállalat az 1992. évi LIV. törvény által lehetővé tett módon részvénytársasággá alakult

1993. május 27. napján az Állami Vagyonkezelő Részvénytársaság jóváhagyta a DTEI-nek az 1992. évi LIV. törvény (Át.) szerinti átalakulását.

Az átalakulási kérelem Cégbíróság felhívására történt hiánypótlás teljesítése során benyújtott „Kimutatás a [redacted] tulajdonában lévő ingatlanokról 1992. december 31-én (apport)” 238 db helyrajzi számmal és pontos címmel megjelölt ingatlant tüntet fel apportként, de a jelen perbeli ingatlanokat nem tartalmazza, így azok nem lettek apportálva.

1994. április 28. napján a Fővárosi Bíróság, mint Cégbíróság a cg.: 01-10-042236/12. számú végzésével elrendelte a DTEI átalakulásával a [redacted] felvételét a cégnyilvántartásba.

2001. június 21. napján – tehát 8 és fél évvel a DTEI zártkörű részvénytársasággá történő átalakulása után a [redacted] kérelmet nyújtott be a Fővárosi Kerületek Földhivatalához annak érdekében, hogy az Ingatlanok tulajdoni lapjáról kerüljön törlésre a Magyar Állam tulajdonjoga és a DTEI kezelői joga és az átalakulás jogcímén a földhivatal az Ingatlanokra a [redacted] 1/1 arányú tulajdonjogát jegyezze be. A bejegyzési kérelemhez csak a DTEI vállalatnak [redacted] vé történő átalakításáról szóló cégbírósági végzés és az aláírási címpéldány lett csatolva, de semmi olyan irat a földhivatalhoz becsatolásra nem került, ami az Ingatlanok kérelmező részére történő tulajdonba adását igazolta volna.

2001. augusztus 23. napján az ÁPV Rt., mint eladó és a [redacted] ([redacted]), mint vevő részvény-adásvételi szerződést kötött a [redacted] jegyzett tőkéjének mintegy 99,99966 %-át megtestesítő 1 db [redacted] Ft névértékű, névre szóló tőzsrészvényére.

2002. július 1. napján a Cégbíróság a [redacted] „átalakulás” címén törölte a cégnyilvántartásból. Az átalakulás során a [redacted] és a [redacted] „jogutódlással” (összeolvadással) létrejött a [redacted]. Az átalakulási iratok a perbeli Ingatlanokat nem tartalmazzák.

Tehát 2002. július 1. napján jogutódlással (összeolvadással) megszűnt a [redacted] és jogutódjaként (másik új céggént) a [redacted] új cégjegyzékszámával és új adószámmal, anélkül, hogy a vagyonában a perbeli Ingatlanok szerepelnének.

Az összeolvadás során az Ingatlanok nyilvánvalóan nem szerepelhettek az összeolvadást jelentő átalakulási dokumentumban, mert ekkor még a [redacted] tulajdonjog bejegyzési kérelme alapján a földhivatali eljárás folyamatban volt. (Arról nem is beszélve, hogy a [redacted] Ingatlanokra vonatkozó tulajdonjoga bejegyzési kérelmét legalább három okból el kellett volna utasítani.)

2004. szeptember 27. napján a Fővárosi Kerületek Földhivatala 266200/1/2004. számú határozatával a [redacted] még 2001. június 21. napján

benyújtott tulajdonjog bejegyzési kérelmének eleget tett, törölte a Magyar Állam tulajdonjogát és a DTEI kezelői jogát és az Ingatlanok tulajdoni lapjaira bejegyezte a [REDACTED] [REDACTED] 1/1 arányú tulajdonjogát, miközben a bejegyzési kérelemhez csak a cégbírósági végzés és az aláírási címpéldány került csatolásra, vagyis olyan okirat nem, amely a kérelmező tulajdonszerzését tanúsította volna, ráadásul a [REDACTED] [REDACTED]. ekkor már a 2020. július 1. napján történt átalakulás (összeolvadás okán) megszűnt, nem is létezett. A végzés szó szerint azt tartalmazza „A bejegyzés a Budapesten, 2001. június 21-én kelt kérelem, cégbírósági bírósági végzés, aláírási címpéldány alapján történt.” Ezen bejegyző végzés a Bolgár Fél (Bolgár Köztársaság Kormánya) részére nem lett kézbesítve, így a bejegyzés tényéről nem is szerezhettek tudomást.

Az összeolvadás 2002. július 1. napjával létrejött [REDACTED] [REDACTED] nem kérte az Ingatlanokra vonatkozó tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzését, ezért az Ingatlanok tulajdoni lapján tulajdonosként egészen 2022. augusztus 23. napjáig a [REDACTED] volt feltüntetve, aki már tulajdonjogának 2004. szeptember 27. napjától történt bejegyzése előtt 2002. július 1. napján megszűnt.

2005. november 15. napján lépett hatályba az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI törvény módosításáról szóló 2005. évi CXXII. törvény, amelynek 53. § (5) bekezdése értelmében megszűnt a tartós földhasználat jogintézménye és a törvény hatálybalépését követő 60. napon az építési kötelezettségüket teljesítő tartós földhasználók az általuk beépített telekingatlant a törvény erejénél fogva tulajdonba kapták.

2006. január 14. napján a Bolgár Népköztársaság Kormánya (Bolgár Fél) az Ingatlanok telekrészének is ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonosává vált.

2008. december 31. napi hatállyal a [REDACTED] [REDACTED]-ből kivált a 51 projekt cég, azok cégneveiből ítélve egy-egy ingatlan tulajdonjogával, amelyek között a perbeli Ingatlanok nem szerepelnek.

2010. március 25. napján a Bolgár Köztársaság Budapesti Nagykövetsége fellebbezést jelentett be a Fővárosi Kerületek Földhivatala 2004. szeptember 27. napján kelt, a [REDACTED] [REDACTED] nek az Ingatlanok tulajdonjogának bejegyzésére vonatkozó 266200/1/2004. számú határozata ellen.

2010. május 4. napján kelt 31410/2/2010. számú határozatával a Fővárosi Földhivatal a Bolgár Köztársaság Budapesti Nagykövetsége fellebbezését elkesettség okából elutasította.

2010. május 11. napján a Budapesti 1. számú Körzeti Földhivatal a Bolgár Köztársaság Budapesti Nagykövetsége elkesett fellebbezésének tényét – miután azt másodfokon is elutasították – az Ingatlanok tulajdoni lapjairól törölte.

(Bizonyos rendelkezéseit tekintve) 2019. december 13. napján lépett hatályba a Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság Diplomáciai Képviselőtének ingatlanszükségleteit illető kérdések rendezéséről szóló megállapítás kihirdetéséről szóló 2019. évi LXXXIX. törvény, amely az alábbi rendelkezéseket tartalmazza.

2019. évi LXXXIX. törvény

„a Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviseletének ingatlanszükségeit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről *

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviseletének ingatlanszükségeit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés a Megállapodást e törvénnyel kihirdeti.

3. § (1) A Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövegét és a Megállapodás 1. Cikk (5) bekezdése szerinti, a Megállapodás elválaszthatatlan részét képező magyar nyelvű függelékét az 1. melléklet tartalmazza.

(2) A Megállapodás hiteles angol nyelvű szövegét és a Megállapodás 1. Cikk (5) bekezdése szerinti, a Megállapodás elválaszthatatlan részét képező angol nyelvű függelékét a 2. melléklet tartalmazza.

4. § (1) Ez a törvény - a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel - a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 2. § és a 3. §, valamint az 1. melléklet és a 2. melléklet a Megállapodás 6. Cikk (2) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba. *

(3) A Megállapodás, illetve a 2. § és a 3. §, valamint az 1. melléklet és a 2. melléklet hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter - annak ismertté válását követően - a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg. *

5. § Az e törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külpolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

1. melléklet a 2019. évi LXXXIX. törvényhez

MEGÁLLAPODÁS Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviseletének ingatlanszükségeit illető kérdések rendezéséről

Magyarország Kormánya (a továbbiakban: a Magyar Fél) és a Bolgár Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: a Bolgár Fél), (mindkét kormány a továbbiakban: a Felek),

Figyelembe véve a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselete vonatkozásában a Magyar Népköztársaság kormánya és a Bolgár Népköztársaság kormánya közötti, a Bolgár Népköztársaság budapesti nagykövetsége alkalmazotti lakóingatlanainak építése céljával átadott földterületek tartós használatáról és az építési feltételekről szóló, 1980. december 6-án Budapesten aláírt megállapodás (a továbbiakban: az 1980. évi Megállapodás) végrehajtásával kapcsolatban fennálló, rendezetlen ingatlanügyeket,

A felek azon szándékától vezérelve, hogy végérvényesen rendezzék a budapesti bolgár diplomáciai képviselet igényeinek biztosításával összefüggő ingatlankérdéseket,

Arra törekedve, hogy ezen kiemelt kérdéseket a kölcsönös megértés szellemében és a fennálló baráti kapcsolatuktól vezérelve oldják meg,

Baráti egyeztetések révén a következő megállapodásra jutottak:

1. Cikk

1. A Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselőjének igényeinek kielégítése érdekében Magyarország Kormánya nemzeti jogával összhangban ingyenesen átruházza a Bolgár Fél részére a következő két földterület tulajdonjogát:

A) 15074/2 helyrajzi szám alatt nyilvántartásba vett, 2185 nm alapterületű földterület, Budapest, II. kerület, Pajzs utca 24-26. címen.

B) 5216 helyrajzi szám alatt nyilvántartásba vett, 1913 nm alapterületű földterület, Budapest, I. kerület, Szirtes utca 2A (jelenleg Hegyalja út 4.) címen.

2. A megállapodás hatálybalépésének napján a Bolgár Fél megszerzi a jelen cikk (1) bekezdésében leírt földterületek tulajdonjogát.

3. A Magyar Fél a jelen cikk (1) bekezdése szerinti ingatlanokat mindenfajta jogi vagy anyagi teherrel mentesen biztosítja.

4. A Bolgár Köztársaság Kormánya megtartja a jelen cikk (1) bekezdésében leírt földterületekre épített épületek és építmények tulajdonjogát.

5. A jelen cikk (1) bekezdésében leírt földterületek elhelyezkedését, méretét és határait igazoló dokumentumokat a jelen megállapodás szerves részét képező 1. számú függelék tartalmazza.

2. Cikk

1. A Magyar Kormány jelen megállapodás hatálybalépésétől számított 60 napon belül pénzügyi kompenzációként 4,000,000 EUR (négy millió euró) összeget fizet a **Budapest Levendula utca 15-17., Bartha utca 6. és Stromfeld Aurél út 22. alatt található, a Bolgár Fél részére az 1980. évi Megállapodás alapján átadott ingatlanokon fennálló jogok után.**

2. A Magyar Kormány a jelen cikk (1) bekezdésében meghatározott pénzügyi kompenzáció 100%-át (száz százalékát) kitevő 4,000,000 EUR (négy millió euró) összeget banki átutalással juttatja el a Bolgár Köztársaság Külügyminisztériumának a Bolgár Nemzeti Bank - Központi Irodájának vezetett bankszámlájára (IBAN: BG10 BNBG 9661 3000 1343 01; S.W.I.F.T code/BIC: BNBGBGSF).

3. A jelen cikk (1) bekezdésében leírt fizetés napjától a **Magyar Fél teljes és kizárólagos tulajdonjogot szerez a jelen cikk (1) bekezdésében leírt ingatlanokra.**

4. A jelen cikk (1) bekezdésében meghatározott kompenzációs díj rendezésének késedelme esetén a Magyar Fél a Bolgár Félnek éves késedelmi kamatot köteles fizetni a késedelem első napján érvényes Prémium Euró Magyar Állampapír éves kamatlábának értékében.

5. A jelen megállapodás 2. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint Magyarország Kormánya által a Bolgár Köztársaság Kormánya részére teljesített kifizetés időpontjától számított 60 napon belül a Bolgár Fél átadja a Magyar Félnek a Budapest Levendula utca 15-17., Barta utca 6. és Stromfeld Aurél út 22. alatt található, a Bolgár Fél részére az 1980. évi Megállapodás alapján átadott ingatlanokat. Az átadás a Felek hitelesen felhatalmazott képviselői által aláírt „Átadás-átvételi Jegyzőkönyvvel” történik. Az ingatlanok átadására az Átadás-átvételi Jegyzőkönyv aláírásának időpontjában fennálló állapotban kerül sor.

3. Cikk

1. A Magyar Fél minden, a magyar szabályozás alapján előírt szükséges lépés megtételét vállalja annak érdekében, hogy a Bolgár Fél megszerezze a jelen megállapodás 1. cikkében hivatkozott ingatlanok tulajdonjogát - beleértve minden, a tulajdonjogot igazoló okmány beszerzését.

2. A Bolgár Fél minden állami és önkormányzati adó és illeték alól mentességet élvez az ezen megállapodás 1. cikkében meghatározott földterületek és azokon létesített épületek tulajdonjogának bejegyzése során, egyben díjmentességet élvez az építéshez és felújításhoz szükséges engedélyek kiállítása során, a diplomáciai kapcsolatokról szóló 1961. évi Bécsi Egyezmény 23. cikkének megfelelően.

4. Cikk

1. A jelen megállapodás 1. cikkében leírt földterületek és a rajtuk épített épületek a magyar jogszabályoknak megfelelően harmadik félnek eladhatók vagy kiadhatók.

2. A Bolgár Fél az 1961. évi diplomáciai kapcsolatokról szóló Bécsi Szerződés 23. cikke értelmében mentesül a jelen cikk (1) bekezdése szerinti tevékenységekkel kapcsolatos valamennyi állami és önkormányzati adónem és illeték alól.

5. Cikk

1. A jelen megállapodás szerinti egyezségek véglegesek és egyik Fél sem élhet további ingatlan- vagy pénzbeli igényrel.

2. Egyik Fél sem élhet további jogi követeléssel a jelen megállapodás 6. cikkének (4) bekezdésében hivatkozott megállapodások alapján.

6. Cikk

1. Ez a megállapodás határozatlan időre szól.

2. A megállapodás azon két írásos értesítés közül a későbbi kézhezvételét követő harmincadik napon lép hatályba, amelyben a szerződő felek diplomáciai úton értesítik egymást a hatálybalépéshez szükséges belső jogi feltételek teljesüléséről.

3. A jelen megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos vitákat a felek diplomáciai csatornákon keresztül folytatott konzultációkkal rendezik.

4. A Magyar Népköztársaság kormánya és a Bolgár Népköztársaság kormánya közötti Egyezmény telkek rendelkezésre bocsátásáról a Bolgár Népköztársaság budapesti Nagykövetsége alkalmazottjai számára szükséges lakások építése céljából hosszútávú használatra, valamint az 1980. december 6-án Budapesten aláírt építési feltételekről, továbbá a Magyar Népköztársaság kormánya és a Bolgár Népköztársaság kormánya közötti Egyezmény telkek rendelkezésre bocsátásáról a Bolgár Népköztársaság budapesti Nagykövetség Kereskedelmi Képvisellete részére szükséges irodaépület építésére hosszútávú használatra, valamint az 1981. március 17-én Budapesten aláírt építési feltételekről hatályukat veszítik azon írásos értesítés kézhezvételének napján, amelyben a Bolgár Fél diplomáciai úton értesíti a Magyar Felet arról, hogy a Bolgár Fél megkapott minden szükséges, a jelen megállapodás 1. cikke szerinti tulajdonjogot igazoló dokumentumot, továbbá a jelen megállapodás 2. cikke szerinti összeg a részére kifizetésre került.

Ennek hitelül, az alulírottak megfelelő felhatalmazás birtokában aláírták jelen megállapodást. Készült Washingtonban, 2019. év április hónap 4. napján két eredeti példányban, mindegyike magyar, bolgár és angol nyelven. A szövegek mindegyike egyaránt hiteles. Eltérés esetén az angol szöveg az irányadó."

A 2019. évi LXXXIX. törvényben írt megállapodás hatályba lépéséről a Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselőjének ingatlanszükségleteit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2019. évi LXXXIX. törvény 2. §-ának, 3. §-ának, valamint az 1. és 2. számú mellékletei hatályba lépéséről a Külgazdasági és Külügyminiszter **3/2020. (I. 16.) KKM közleménye** rendelkezett az alábbiak szerint:

„A Magyar Közlöny 2019. december 12-ei 201. számában kihirdetett, a Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselőjének ingatlanszükségleteit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) 6. cikk 2. bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik a hatálybalépésről:

„A megállapodás azon két írásos értesítés közül a későbbi kézhezvételét követő harmincadik napon lép hatályba, amelyben a szerződő felek diplomáciai úton értesítik egymást a hatálybalépéshez szükséges belső jogi teljesüléséről.”

A Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges feltétel teljesülésének napja: 2019. december 18.
A Megállapodás hatálybalépésének naptári napja: 2020. január 17.

A fentiekre tekintettel, összhangban a 2019. évi LXXXIX. törvény 4. § (3) bekezdésével megállapítom, hogy a Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselőinek ingatlanszükségleteit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2019. évi LXXXIX. törvény 2. §-a, 3. §-a, valamint az 1. és 2. melléklete 2020. január 17-én, azaz kettőezerhúsz január tizenhetediként lépnek hatályba.”

A 2019. évi LXXXIX. törvény 1. sz. melléklete 2. Cikkének 3. pontja rögzíti, hogy „a jelen cikk 1. bekezdésében leírt fizetés napjától a Magyar Fél, vagyis a Magyar Állam teljes és kizárólagos tulajdonjogot szerez a jelen cikk 1. bekezdésében írt ingatlanokra.”

„Ha az állam jogszabály erejénél fogva, valamint bírósági vagy más hatósági határozattal kártalanítás nélkül szerez tulajdonjogot, a dolog értékének erejéig felel a tulajdonosnak a tulajdonszerzéskor – jogszabály, bírósági és más hatósági határozat vagy visszerthes szerződés alapján – jóhiszemű személlyel szemben fennálló kötelezettségéért. Az állam felelőssége akkor áll fenn, ha a jogosult a volt tulajdonos vagyonára végrehajtást vezetett, és a végrehajtás során a követelés nem nyert kielégítést.” (Ptk. 5:42. § (1) bekezdése)

„A rábízott állami vagyon felett az Államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét tulajdonosi joggyakorlóként – a törvény, vagy miniszteri rendelet eltérően nem rendelkezik – az MNV Zrt. gyakorolja.” (Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 3. § (1) bekezdése).

A 3/2020. (I. 16.) KKM közlemény alapján 2020. január 17. napján hatályba lépett 2019. évi LXXXIX. törvény hivatkozott rendelkezések erejénél fogva a Magyar Állam megszerezte

-
-
-
-

ingatlanok 1/1 arányú tulajdonjogát azzal, hogy a tulajdonosi jogok gyakorlója a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt., mivel az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 3. § (1) bekezdése értelmében „A rábízott állami vagyon felett, az államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét tulajdonosi joggyakorlóként – ha törvény, vagy miniszteri rendelet eltérően nem rendelkezik – az MNV Zrt. gyakorolja.

2020. október 2. napján a Magyar Állam, illetve a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt, mint felperesek a [REDACTED] alperes ellen keresetet terjesztettek elő a Fővárosi Törvényszéken, melyben [REDACTED] tulajdonjogának törlését, továbbá a Magyar Állam I.r. Felperes 1/1 arányú tulajdonjogának a visszajegyzését, valamint a tulajdonosi joggyakorló Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. II.r. Felperes tulajdonosi joggyakorlásának bejegyzését kérték a perbeli Ingatlanok vonatkozásában.

A Törvényszék a 2021. szeptember 15-én kelt, 13.G.41.621/2020/26-I. számú elsőfokú ítéletével elutasította a felperesek keresetét, és kötelezte a Magyar Állam felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 2.500.000 Ft perköltséget.

Az ítélet indokolása szerint amikor a DTEI, mint állami vállalat 1992. december 31. napi hatállyal átalakult gazdasági társasággá ([REDACTED]) nem az időlegesen állami tulajdonban lévő vagyon értékesítéséről, hasznosításáról és védelméről szóló 1992. évi LIV. törvény, hanem a tartósan állami tulajdonban maradó vállalkozói vagyon kezeléséről és hasznosításáról szóló 1992. évi LIII. törvény rendelkezései alapján alakult át, márpedig szemben az 1992. évi LIV. törvénnyel az 1992. évi LIII. törvény alapján az átalakuló vállalat teljes vagyona (ipso iure) került át az átalakulással létrejövő gazdasági társaságba, függetlenül attól, hogy a Cégbírósághoz az átalakulás cégbejegyzési kérelmének elbírálásához olyan apportjegyzéket csatoltak, amelyben a perbeli ingatlanok nem szerepeltek. A Törvényszék szerint miután az átalakulás következtében az átalakuló vállalat minden vagyona – függetlenül attól, hogy volt apportjegyzék és abban a perbeli ingatlanok nem szerepeltek – az átalakulással létrejött [REDACTED] tulajdonába kerültek, az ingatlan-nyilvántartási bejegyzést az átalakulás előtti tulajdonos Magyar Állam nem kifogásolhatta, aki viszont kifogásolhatta volna az a Bolgár Népköztársaság Kormánya, akinek tartós földhasználati joga volt, és aki hivatkozhatott volna arra, hogy az ingatlanok beépítésével, valamint az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 2005. november 15. napján a 2005. évi CXXII. törvény 53. § (5) bekezdése szerinti módosítása alapján a perbeli ingatlanok tulajdonosává vált.

A Fővárosi Törvényszék 13.G.41.621/2020/26-I. számú ítélete ellen 2021. november 2. napján fellebbezést jelentettünk be a Fővárosi Ítéletáblához, amelyben részletesen kifejtettük, hogy az 1992. évi LIV. törvény alapján történt az átalakulás, de ha az 1992. évi LIII. törvény alapján történt volna, akkor figyelemmel az Alkotmánybíróság 33/1993.(V.28.) AB határozata, valamint a Legfelsőbb bírósági és Kúriai döntések alapján a DTEI, mint állami vállalatból 1992. december 31. napi hatállyal átalakuló [REDACTED] t. nem ipso iure szerezte meg az állami vállalat minden vagyonát, hanem csak az apportált ingatlanokra nézve. Továbbá kifejtettük azt is, hogy a Bolgár Népköztársaság Kormánya részére 1980-ban tartós használatba adott ingatlanokon a bolgár fél által emelt épületek tulajdonjoga, valamint a telekterület tartós földhasználati joga az átalakulás időpontjában is a Bolgár Népköztársaság Kormányát illette meg, ezért a perbeli ingatlanokra nézve a [REDACTED] nem szerezhette tulajdonjogot.

A Fővárosi Ítéletábla 2022. május 19. napján meghozott 14.Gf.40.352/2021/9-I. számú másodfokú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az Alperesnek 1.000.000 Ft + Áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

A Fővárosi Ítéltábla jogi álláspontja szerint „a Tát. alapján megvalósult általános jogutódlás következtében az átalakult vállalat teljes vagyona a törvény erejénél fogva átszállt a jogutódra... A tulajdonjog megszerzéséhez a törvény rendelkezésein túl az átalakulás megvalósulása is szükséges volt.” (ítéleti indokolás 51. pontja), ezért a DTEI és az ÁV Rt. „Nem voltak jogosultak arra sem, hogy a törvény által kijelölt – az állami vállalat kezelésében lévő vagyon teljes egészében magában foglaló – vagyoni körből esetlegesen egyes vagyonelemeket kihagyjanak az átalakulással érintett vagyomból.” (ítéleti indokolás 61. pont)

Teljes egészében iratellenes a Fővárosi Ítéltábla indokolásának azon része, mely szerint „Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy a felperesek által megjelölt eseti döntésekre való hivatkozás éppen azért alaptalan, mert azok tárgya nem olyan átalakulás volt, amely a Tát. hatálya alá tartozott.”, mert azok az Át. szerinti átalakulásról szólnak.

A jogerős ítélet iratellenes megállapításával szemben a tény az, hogy a felperesek többszörösen hivatkoztak az Alkotmánybíróság 33/1993.(V.28.) AB határozatára és a Legfelsőbb Bíróság Gf.X.31.654/2000. számú, a Legfelsőbb Bíróság Határozatainak Hivatalos Gyűjteményében EBH2001. évi 456. szám alatt közzétett döntésére, amelyek kifejezetten a Tát. vonatkozásában állapítják meg a Gt. – ezen belül az apportálás – rendelkezései alkalmazásának kötelezettségét.

A jogerős ítélet indokolása meg sem próbálja cáfolni azt a felperesi hivatkozást, hogy kifejezetten a Tát-ról rendelkező Alkotmánybíróság 33/1993.(V.28.) AB határozata és a Legfelsőbb Bíróság EBH2001. évi 456.sz. határozata szerint a Tát. szerinti átalakulás esetén is a tulajdonszerzéshez a Gt. szerinti apportálás szükséges, ami a perbeli Ingatlanokra nem történt meg.

A másodfokú ítélet ellen 2022. június 28. napján felülvizsgálati kérelmet és felülvizsgálat kivételes engedélyezése iránti kérelmet nyújtottunk be a Kúriához.

Eközben, a Kúria előtt a törlési per jogerős ítéletével szemben folyamatban lévő felülvizsgálati eljárással párhuzamosan a Magyar Állam, mint ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonos a 2020. január 17. napján hatályba lépett 2019. évi LXXXIX. törvény 1. sz. melléklet 2. cikke rendelkezéseinek erejénél fogva tulajdonjog bejegyzési igénnyel fordult a Budapest Főváros Kormányhivatalának Földhivatali Főosztályához, melyben kérte a perbeli Ingatlanok 1/1 arányú tulajdonjogának részére történő bejegyzését, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. tulajdonosi joggyakorlása mellett.

A földhivatali eljárásban először hiánypótlásra szólítottak fel, amit teljesítettünk, majd a Földhivatal a hiánypótlásra felhívó végzést visszavonta, és a 117.822/3/2022. ügyiratszám alatt, 2022. augusztus 3. napján hozott határozatával a Magyar Állam tulajdonjog és a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. tulajdonosi jogokat gyakorló szervezet bejegyzés iránti kérelmét elutasította arra hivatkozva, hogy tulajdonjogot csak tulajdonostól lehet szerezni, az ingatlan bejegyzett tulajdonosa, a [REDACTED] viszont a Magyar Állam tulajdonjogának és az MNV Zrt. tulajdonosi joggyakorlásának a bejegyzéshez hozzájárulást nem adott.

2022. szeptember 8. napján a Magyar Állam, mint I.r. Felperes és az MNV Zrt., mint II.r. Felperes a Budapest Főváros Kormányhivatala Alperes ellen a Fővárosi Törvényszéken 113.K.703.410/2022. számon keresetet terjesztettek elő, melyben azt kérték, hogy a Fővárosi Törvényszék az Alperes 117.822/3/2022. ügyiratszámán hozott – a bejegyzési

kérelmeket elutasító – határozatát semmisítse meg és kötelezze az Alperest új eljárás lefolytatására és a jogszabályielőírásoknak megfelelő új határozat meghozatalára. (A továbbiakban: közigazgatási per) (Ezen közigazgatási perben az Alperes pernyertessége érdekében a [REDACTED] érdekeltként fellépett.)

Időközben a törlési perben folyamatban lévő felülvizsgálati eljárásban a Kúria a 2022. szeptember 19. napján kelt és 2022. szeptember 23. napján kézbesített Pfv.II.20.823/2022/4. sz. végzésével a felperesek végrehajthatóság felfüggesztése iránti kérelmét elutasította.

Kúria a 2022. november 2. napján Pfv.II.20.823/2022/5. számú végzésével 2023. június 27. napjára tűzte ki a felülvizsgálati tárgyalást.

Az Alperes 2022. november 16. napján felülvizsgálati ellenkérelmet nyújtott be a Kúriához.

A felülvizsgálati kérelem Kúria általi befogadását igazolja az a körülmény, hogy a jogerős ítélet végrehajtása felfüggesztése tárgyában a Kúria már 2022. szeptember 29. napján végzést hozott, 2022. november 2-án kitűzte a felülvizsgálati tárgyalás időpontját, és felhívta az Alperest arra, hogy a Felperesek felülvizsgálati ellenkérelmet terjesszenek elő. Ugyanis a felülvizsgálat kivételes engedélyezése iránti kérelem előterjesztése csak biztonsági okból történt, miután a Felpereseknek az volt az álláspontja, hogy az első és másodfokú bíróság ítéletének jogi indokolása nem azonos, így igazából nincs szükség felülvizsgálat kivételes engedélyezése iránti kérelem előterjesztésére, és pont az ilyen esetekre mondja ki a Kúria polgári kollégiumának 1/2021. (VII.12.) Pk. véleményének 7. pontja azt, hogy „A Kúria a felülvizsgálat engedélyezésének szükségességét hivatalból vizsgálja. Amennyiben a fél szükségtelenül terjeszt elő engedélyezési kérelmet - engedélyezés alá nem eső ügyben - a Kúria az engedélyezési kérelem elbírálását mellőzi, az egyébként szükséges engedélyezési kérelem hiánya esetén pedig e hiányosság jogkövetkezményét vonja le.”

Ez idő alatt a folyamatban lévő közigazgatási perben a Fővárosi Törvényszék a 2023. június 6. napján 113.K.703.410/2022/19. szám alatt hozott, jogi képviselőnk által 2023. július 10. napján átvett, jelen alkotmányjogi panaszunkkal támadott ítéletével a keresetünket elutasította és kötelezett bennünket arra, hogy az Alperesi érdekeltnek 15 napon belül fizessünk meg 60.000 Ft perköltséget.

Míndeközben a Kúria 2023. június 20. napján kelt és 2023. június 22. napján kézbesített Pfv.I.20.823/2022/7. sorszámú végzésével a felperesek a törlési per jogerős ítélete ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmét (a felülvizsgálati tárgyalást kitűző – így egyben a felülvizsgálati kérelem befogadását a korábbiak szerint igazoló – végzést követő 7 hónappal később!) visszautasította arra hivatkozva, hogy a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azonos jogi indokolással hagyta helyben, a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmükhöz pedig a felperesek nem terjesztettek elő felülvizsgálat kivételes engedélyezése iránti kérelmet, amire tekintettel az ugyanaznap kelt és kézbesített Pfv.I.20.823/2022/8. számú végzésével a 2023. június 27. napjára kitűzött tárgyalást beállította.

Miután a Felperesek a felülvizsgálati kérelem előterjesztésével együtt 2022. június 28. napján felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztettek, így az iratokkal ellentétes volt a Kúria azon megállapítása, hogy erre nem került sor.

Miután a Kúria végzésében foglaltak ellenére a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem szabályosan és határidőben be lett nyújtva, ezért **2023. június 26.** napján a Felperesek kérelmet nyújtottak be a Kúriához, amelyben a 2023. június 20. napján hozott Pfv.I.20.823/2022/7. és a Pfv.I.20.823/2022/8. sz. végzések hatályon kívül helyezését kérték, a kérelemben a korábbiak szerint levezetve azt is, hogy **a felülvizsgálati kérelem Kúria általi befogadását igazolja** az a körülmény, hogy a jogerős ítélet végrehajtása felfüggesztése tárgyában a Kúria már 2022. szeptember 29. napján végzést hozott, 2022. november 2-án kítűzte a felülvizsgálati tárgyalás időpontját, és felhívta az Alperest arra, hogy a Felperesek felülvizsgálati ellenkérelmet terjesszen elő. Ugyanis a felülvizsgálat kivételes engedélyezése iránti kérelem előterjesztése csak biztonsági okból történt, miután a Felpereseknek az volt az álláspontja, hogy az első és másodfokú bíróság ítéletének jogi indokolása nem azonos, így igazából nincs szükség felülvizsgálat kivételes engedélyezése iránti kérelem előterjesztésére, és pont az ilyen esetekre mondja ki a Kúria polgári kollégiumának 1/2021. (VII.12.) Pk. véleményének 7. pontja azt, hogy *„A Kúria a felülvizsgálat engedélyezésének szükségességét hivatalból vizsgálja. Amennyiben a fél szükségtelenül terjeszt elő engedélyezési kérelmet - engedélyezés alá nem eső ügyben - a Kúria az engedélyezési kérelem elbírálását mellőzi, az egyébként szükséges engedélyezési kérelem hiánya esetén pedig e hiányosság jogkövetkezményét vonja le.”*

A korábbiakban írt körülményekből nyilvánvaló, hogy a Kúria 2022. szeptemberében úgy ítélte meg, hogy az első és másodfokú bíróság ítéletének jogi indokolása nem azonos, ezért szükségtelennek minősítette a felperesek által a felülvizsgálati kérelmünkkel együtt előterjesztett felülvizsgálat kivételes engedélyezése iránti kérelmet. Miután a felülvizsgálat kivételes engedélyezése iránti kérelmet a Kúria 2022. szeptemberében még szükségtelennek minősítette, arról az 1/2021. (VII.12.) PK. vélemény 7. pontja értelmében nem kellett külön végzést hoznia, hanem intézkednie kellett a felülvizsgálati tárgyalás kítűzésére, valamint az alperes felhívására, hogy felülvizsgálati ellenkérelmet, illetve csatlakozó felülvizsgálati kérelmet nyújthat be. Ez meg is történt.

Ehhez képest a Kúria minden eljárásjogi magyarázat nélkül változtatta meg korábbi álláspontját abban a kérdésben, hogy szükséges volt-e a felülvizsgálat kivételes engedélyezése iránti kérelem előterjesztésére.

2023. június 27. napján a Kúria a Pfv.I.20.823/2022./10. sz. végzésével adminisztrációs hibára hivatkozva hatályon kívül helyezte a Pfv.I.20.823/2022/7. sz. végzését, megállapítva, hogy a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem szabályszerűen elő lett terjesztve, amelynek tárgyában új ügyszám alatt fog határozatot hozni.

2023. július 4. napján hozott és 2023. július 11. napján kézbesített végzésével a Kúria, mint Felülvizsgálati Bíróság a felülvizsgálat befogadását megtagadta.

A Kúria ezen végzése szerint a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Fővárosi Bíróság elsőfokú ítéletét azonos jogi indokolással hagyta helyben, az elsőfokú Bíróság indokolását csak „kiegészítette, pontosította”. Továbbá a Magyar Állam és az MNV Zrt. Felperesek ugyan hivatkoztak arra, hogy a jogerős ítélet ellentétes az Alkotmánybíróság 21/1990 (X.04.) AB határozatában, az 59/1991. (XI.19.) AB határozatában és a 33/1993. (V.28.) AB határozatában foglaltakkal, azonban *„Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikke szerint az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, nem az igazságszolgáltatási tevékenységet végző bíróságok része. Az 1/2021. (VII.12.) PK. vélemény 1. pontjához fűzött indokolás szerint a fél kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett, vagy Legfelsőbb Bírósági döntésekre hivatkozhat az engedélyezés iránti kérelemben. A Kúria ezért nem vizsgálta a felülvizsgálat engedélyezése*

iránti kérelemben felsorolt alkotmánybírósági határozatoktól való – a felperesek által állított – eltérés fennállását.” (Végzés indokolásának 15. pontja)

A felülvizsgálat kivételes engedélyezése iránti kérelemben hivatkoztunk arra is, hogy a jogerős ítélet a Legfelsőbb Bíróság azonos tényálláson alapuló azonos jogkérdésben – nevezetesen, hogy a perbeli átalakulásra is az 1988. évi VI. törvény (Gt.) rendelkezéseit, ezen belül az apportálás szükségességét kellett alkalmazni – az általunk támadott jogerős ítéletben foglaltaktól eltérő, a felperesek jogi álláspontjával azonos döntést hozott, azonban a Kúria mostani végzése arra hivatkozik, hogy a Felperesek által citált Legfelsőbb Bírósági ítélet „*az ÁPV Rt. konszernjogi felelősségének megállapítása körében irányadó szempontokat tartalmazta. Ezzel szemben a jelen ügyben a Felperesek által felvetett elvi jelentőségűnek minősített jogkérdés ettől eltérő, mert az, hogy az átalakulással létrejött gazdasági társaság tulajdonszerzéséhez a jogszabályi rendelkezésen és az átalakulás megvalósulásán túlmenően szükséges volt-e a vagyontárgyak vagyoneleltárban (apport jegyzékben) való feltüntetése.*” (Végzés indokolásának 17. pontja)

A Kúria azon eljárásával, hogy a perben felülvizsgálat kivételes engedélyezése iránti kérelmet „szükségtelennek” tartotta, a felülvizsgálati kérelmet befogadta, majd mintha mindez nem történt volna meg, számos befogadást igazoló eljárási cselekménnyel és a felülvizsgálati, illetve és felülvizsgálat kivételes engedélyezése iránti kérelmünk előterjesztését követő 1 évvel később a felülvizsgálati kérelem kivételes engedélyezését mégis „szükségesnek” minősítette, a Pp. 411. § (1) bekezdését, továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikkének rendelkezéseit is megsértette.

A Kúria ezen végzése ellen 2023. szeptember 6. napján szintén alkotmányjogi panaszt terjesztettünk elő a T. Alkotmánybíróság elé, melyben kifejtettük, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelmünk befogadását megtagadó, Pfv.I.20.705/2023/4. számú végzésével megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdéséből fakadó

- tisztességes eljáráshoz való jog,
- a tárgyaláshoz való jog,
- az ésszerű határidőn belüli döntéshez való jog,
- az indokolt bírói döntéshez való jog, valamint
- az önkényesség tilalmának,

továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének, az Alaptörvény 28. cikkének, az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésének, valamint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének alkotmányos követelményeit. A hivatkozott indítvány tárgyában a T. Alkotmánybíróság még nem határozott.

Ezt követően a Fővárosi Törvényszék közigazgatási perben 113.K.703.410/2022/19. szám alatt hozott jelen alkotmányjogi panaszunkkal jogerős ítélete ellen a Kp. 115. § (1) bekezdése és 116. § (1) bekezdése alapján jogszabálysértésre hivatkozással felülvizsgálati kérelmet, illetve felülvizsgálat befogadása iránti kérelmet terjesztettünk elő 2023. augusztus 3. napján (azaz, az ítélet átvételét követően 30 napos jogszabályi határidőn belül). Álláspontunk szerint a Fővárosi Törvényszék 113.K.703.410/2022/19. szám alatt hozott ítéletével megsértette

- A 2019. évi LXXXIX. törvény 1. sz. melléklet 2. cikkének 3. pontját, amely szerint „*A jelen cikk (1) bekezdésében leírt fizetés napjától a Magyar Fél teljes és kizárólagos tulajdonjogot szerez a jelen cikk (1) bekezdésében leírt ingatlanokra.*”
- Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inytv.) 29. §-át,

- A Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontját,
- az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdését,
- az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdését,
- az Alaptörvény 28. cikkét,
- az Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdését,
- valamint az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdését.

2024. január 3. napján vettük kézhez a Kúria tárgyi ügyben hozott – álláspontunk szerint az az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdését, XXVIII. cikkének (1) bekezdését, 28. cikkét, R) cikkének (2) bekezdését, valamint B) cikkének (1) bekezdését ugyancsak sértő – Kfv.IV.37.523/2023/7. számú felülvizsgálati ítéletét, melyben a Kúria a Fővárosi Törvényszék 113.K.703.410/2022/19. számú jogerős ítéletét **hatályában fenntartotta. A felülvizsgálati ítéletet jelen alkotmányjogi panaszunkhoz mellékelten csatoljuk.**

2./ Pertörténet, jogorvoslati lehetőség

„Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.” (Abtv. 27. § (1) bekezdése)

A Budapest Főváros Kormányhivatalának Földhivatali Főosztálya 117.822/3/2022. ügyiratszám alatt – a Magyar Állam tulajdonjog és a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. tulajdonosi jogokat gyakorló szervezet bejegyzés iránti kérelmét elutasító – 2022. augusztus 3. napján hozott határozatát részünkre 2022. augusztus 10. napján kézbesítették, amely határozat ellen a jogszabály által biztosított határidőn belül, 2022. szeptember 8. napján a Magyar Állam, mint I.r. Felperes és az MNV Zrt., mint II.r. Felperes a Budapest Főváros Kormányhivatala Alperes ellen a Fővárosi Törvényszéken 113.K.703.410/2022. számon keresetet terjesztettek elő, melyben azt kérték, hogy a Fővárosi Törvényszék az Alperes 117.822/3/2022. ügyiratszámán hozott – a bejegyzési kérelmeket elutasító – határozatát semmisítse meg és kötelezze az Alperest új eljárás lefolytatására és a jogszabályi előírásoknak megfelelő új határozat meghozatalára.

A Fővárosi Törvényszék által 2023. június 6. napján 113.K.703.410/2022/19. szám alatt hozott, jogi képviselőnk által 2023. július 10. napján átvett ítéletével a keresetünket elutasította és kötelezett bennünket arra, hogy az Alperesi érdekeltnek 15 napon belül fizessünk meg 60.000 Ft perköltséget.

Az indítványozók, mint felperesek tehát a Budapest Főváros Kormányhivatala Földhivatali Főosztálya 117.822/3/2022. számú határozatának megsemmisítése iránt az Ákr. 112. § (1) bekezdése, valamint 114. § (1) bekezdése alapján közigazgatási pert indítottak Fővárosi Törvényszék, mint közigazgatási bíróság előtt. Tekintettel arra, hogy

a közigazgatási perek főszabály szerint egyfokúak, a Fővárosi Törvényszék 113.K.703.410/2022/19. számú ítélete jogerős, az ellen fellebbezésnek, illetve további rendes jogorvoslatnak nincsen helye.

Az indítványozók által kezdeményezett felülvizsgálati eljárás a korábban említettek szerint befejeződött, így jelen alkotmányjogi panaszunk érdemi elbírálásának nincsen további eljárásjogi akadálya.

3./ Határidő

„Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani.” (Abtv. 30. § (1) bekezdése)

„Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt akkor is a sérelmezett bírói döntés kézbesítésétől kell számítani, ha az alkotmányjogi panasszal érintett ügyben - akár az indítványozó, akár más személy -felülvizsgálati eljárást kezdeményezett.” (Ügyrend, 32. § (2) bekezdése)

A Fővárosi Törvényszék 2023. június 6. napján hozott, 113.K.703.410/2022/19. számú ítéletét jogi képviselőnk 2023. július 10. napján vette át, így jelen alkotmányjogi panaszunkat első körben a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében biztosított 60 napos jogszabályi határidőn belül terjesztettük elő.

„Ha az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőben benyújtott alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a (3) bekezdés alapján utasította vissza, a Kúria felülvizsgálati eljárást lezáró határozatának kézbesítésétől számított, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül a (2) bekezdés szerinti alkotmányjogi panaszban sérelmezett döntés ellen ismételt benyújtható alkotmányjogi panasz. Ilyen esetben a (2) bekezdés szerinti alkotmányjogi panaszban sérelmezett bírói döntés mellett a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott határozatát is lehet támadni.” (Ügyrend 32. § (4) bekezdése)

A Kúria Kfv.IV.37.523/2023/7. számú felülvizsgálati ítéletét jogi képviselőnk 2024. január 3. napján vette át, így jelen alkotmányjogi panaszunkat szintén a Kúria felülvizsgálati eljárást lezáró határozatának kézbesítésétől számított, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott 60 napos jogszabályi határidőn belül terjesztjük elő.

A T. Alkotmánybíróság 2024. január 22. napján kelt, IV/172-1/2024. számú végzését jogi képviselőnk pedig 2024. január 29. napján vette át, így jelen, a korábbiakkal egységes szerkezetbe foglalt alkotmányjogi panaszunkat a T. Alkotmánybíróság által meghatározott 30 napos hiánypótlási határidőn belül terjesztjük elő.

4./ Az indítványozók érintettsége

„Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.” (Abtv. 27. § (1) bekezdése)

„...A bíróság eljárásában félként résztvevő személyen vagy szervezeten kívül jogállásától függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet, akire (amelyre) a döntés rendelkezést tartalmaz, vagy akinek (amelynek) jogára, kötelezettségére, magatartása jogszerűségére a bíróság döntése kiterjed. Polgári eljárásokban az alperes, a felperes, a beavatkozó, büntetőügyekben a terhelt érintettsége nem kíván külön bizonyítást, egyéb személyek esetében azonban az érintettséget az indítványban igazolni kell.” (Az Alkotmánybíróság weboldaldán közzétett, alkotmányjogi panasz benyújtásáról szóló tájékoztatója)

Figyelemmel arra, hogy az Indítványozók jelen alkotmányjogi panaszukat az általuk, mint felperesek által a Budapest Főváros Kormányhivatala ellen indított közigazgatási peres eljárásban hozott 113.K.703.410/2022/19. számú jogerős ítélet, illetve a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati eljárásban született Kfv.IV.37.523/2023/7. számú felülvizsgálati ítélet ellen terjesztik elő, az Indítványozók egyedi ügyben való érintettsége nem igényel külön bizonyítást.

5./ A kérdés alapvető alkotmányjogi jelentősége, illetve a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség

„Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.” (Abtv. 29. §)

Tekintettel arra, hogy alkotmányjogi panaszunk ezen pontjában az Abtv. 29. §-ában írtaknak megfelelően mindössze a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségére, illetve a kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségére kívánunk utalni, ezért az itt előadottakat az alkotmányjogi panaszunk érdemi, jogi érvelési részében fejtjük ki részletesebben.

5.1./ A kérdés alapvető alkotmányjogi jelentősége

„Az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállásának megállapításához elegendő megállapítani az alapjogokkal való összhang, illetve az Alaptörvény megsabta értelmezési tartomány megsértése valószínűségét, mivel annak sérelmét az Alkotmánybíróság az érdemi eljárásban vizsgálja. Az Alaptörvény megsabta értelmezési tartomány megsértése valószínűségének vizsgálata igazodik - az Alaptörvényben foglalt jogokkal fennálló tartalmi kapcsolat vizsgálatához hasonlóan a jogszabály elleni alkotmányjogi panasz esetén - az alapjogok szerkezetéhez.” (Zakariás Kinga szerk.: Az alkotmánybírói törvény kommentárja (Budapest: Pázmány Press, 2022, 29. §-hoz fűzött magyarázatának 2.1.2.2. címe)

„Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának megítélésénél - a német gyakorlat mintájára - megjelenik az elbírálás során, hogy az alkotmányjogi panasz keretében vizsgált döntés jelentősége túlmutat-e az adott ügyön, az adott indítvány alapján lehet-e vizsgálni egy alapvető jog tartalmának újabb szegmensét, vagy az ügy lehetőséget ad-e az Alkotmánybíróságnak arra, hogy iránymutatást fogalmazzon meg az alkotmányos intézmények számára az adott alapjog tartalmára és érvényesítésére vonatkozóan.” (Bitskey

Botond, Török Bernát szerk.: Az alkotmányjogi panasz kézikönyve (HVG-ORAC, 290 B/5 oldal, 2015), I. fejezetének 2.4. pontja)

A jogerős ítélet indokolásának 41. pontja kimondta, hogy **„a Tv. célja ezen okból nem tud megvalósulni, az a perbeli közigazgatási hatósági eljárásban nem végrehajtható.”** (Ítéleti indokolás 41. pont)

„A felperesek által hivatkozott jogszabályhelyek általánosságban érvényesültek a jelen peres eljárás alapjául szolgáló földhivatali eljárásban is. A probléma nem abban állt, hogy a jogalkotó milyen jogszabályi keretek között hozta létre a kérdéses Tv.-i rendelkezéseket, vagy, hogy a Megállapodás² nemzetközi vagy magánjogi szerződésnek minősül-e, hanem az, hogy az abban foglalt ingatlan-nyilvántartási eljárásra vonatkozó szándék az alperes által végrehajtható-e. Ezért a felperesek által jogalapként beidézett jogszabályhelyeknek a perbeli ügy eldöntése szempontjából nem bírtak relevanciával.” (Ítéleti indokolás 43. pontja)

Maga a tény, hogy az elsőfokú bíróság, illetve a Kúria felülvizsgálati ítéletében nem vette figyelembe, illetve végrehajthatatlannak minősítette a Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselőjének ingatlanszükségleteit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2019. évi LXXXIX. törvényt, illetve annak 1. sz. melléklete 2. cikkének 3. pontját, olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű jogkérdést vet fel, amely álláspontunk szerint megalapozza jelen alkotmányjogi panaszunk befogadását, hiszen a Fővárosi Törvényszék ítéletében, valamint a Kúria felülvizsgálati ítéletében egy jogalkotó által szabályszerűen meghozott, kihirdetett, majd hatályba lépett törvény állami, közigazgatási hatósági keretek között történő szabályszerű végrehajthatóságát kérdőjelezte meg.

A bíróság ítélete – amellet, hogy végrehajthatatlannak aposztrofálta a kereseti kérelmünket megalapozó jogszabályt – semmilyen egyéb megállapítást, illetve iránymutatást nem tartalmaz arra nézve, hogy hogyan, milyen eljárásban is kéne végrehajtani ezen, a „perbeli közigazgatási hatósági eljárásban nem végrehajtható” törvényi rendelkezést.

„A felperesek alappal hivatkoztak arra, hogy a törvény (mint jogszabály) mindenre nézve kötelező, azonban a Tv. nem tartalmaz az alperes eljárására nézve kötelező érvényű megállapítást, amely kötötte volna eljárása során. Ilyen kötelezést a felperesek által hivatkozott Tv. 1. melléklet 2. Cikk 3. pontja sem tartalmaz.” (Ítéleti indokolás 41. pontja)

Hangsúlyozzuk, hogy az Inyvtv. 29. §-a a törvényi rendelkezéseket az Földhivatal ingatlan-nyilvántartásba történő jogok bejegyzésére és tények feljegyzésére irányuló általános közigazgatási eljárása körén kívül helyezi, jogszabályi kivételt képezve ezáltal a jogok bejegyzése és tények feljegyzése alapjául szolgáló okiratok köréből.

„Jogok bejegyzésének és tények feljegyzésének - ha törvény másként nem rendelkezik - olyan közokirat, teljes bizonyító erejű magánokirat vagy ezeknek a közjegyző által hitelesített másolata (a továbbiakban: okirat) alapján van helye, amely a bejegyzés tárgyát képező jog vagy tény keletkezését, módosulását, illetve megszűnését igazolja, továbbá tartalmazza a bejegyzést, feljegyzést megengedő nyilatkozatot az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzett, vagy közbenső szerzőként bejegyezhető jogosult részéről (bejegyzési engedély). A bejegyzési

engedélyt a jogosult külön, a bejegyzés alapjául szolgáló okirattal azonos alakissággal rendelkező okiratban is megadhatja.” (Inytv. 29. §)

A felvetett jogkérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségét tehát az a kérdéskör támasztja alá, hogy a Budapest Főváros Kormányhivatala hatósági határozatában, továbbá a bíróság ítéletében önkényesen túlterjeszkedhet-e a jogalkotó által megalkotott, Magyarország Alaptörvényével is védett normarendszeren, elfoglalhat-e a törvény céljával és rendelkezésével ellentétes jogi álláspontot, figyelmen kívül hagyva ezzel a törvény rendelkezéseit.

Ahogy az Magyarországi Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdése is rögzíti, „*az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.*”

Ezzel összefüggésben az Alaptörvény pedig mind a tisztességes hatósági, mind a tisztességes bírósági eljárás követelményét lefekteti, amelyek a Magyar Állam és a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. (közigazgatási ügyfelek, illetve perbeli felperesek), mint Indítványozók vonatkozásában a hatályos jogszabályi rendelkezéseket önkényesen figyelmen kívül hagyó hatósági, illetve bírósági eljárások okán kétséget kizáró módon sérültek.

„*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*” (Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése)

„*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*” (Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése)

„*A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.*” (Alaptörvény 28. cikke)

Ennélfogva egy olyan eljárás fogalmilag sem lehet tisztességes, ahol nem alkalmazzák az arra irányadó valamennyi anyagi és eljárásjogi jogszabályi rendelkezést.

A jogszabályok figyelmen kívül hagyása pedig végső soron az Alaptörvény B) cikke (1) bekezdésének sérelméhez vezet, hiszen a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság, ahogyan erre a T. Alkotmánybíróság gyakorlata is – a jelen alkotmányjogi panaszunk érdemi indokolásában kifejtettek szerint – részletesen rávilágított.

„*Magyarország független, demokratikus jogállam.*” (Alaptörvény B) cikk, (1) bekezdése)

Az alapjogokkal való összhangot, illetve az Alaptörvény megsabta értelmezési tartományt sértő, a hatályos törvényi rendelkezések önkényes mellőzésével lefolytatott tisztességtelen közigazgatási hatósági, valamint közigazgatási peres eljárás teljes mértékben kiüresíti az Alaptörvényben és az Alaptörvény szellemében született

jogszabályok, jogforrások által lefektetett kereteket, ezért a kérdésben kétségek nélkül szükséges a T. Alkotmánybíróság állásfoglalása, az Indítványozók Alaptörvényben biztosított jogainak érvényre juttatása érdekében.

5.2./ A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség

Tekintettel arra, hogy az Abtv. 29. §-ában meghatározott két vagylagos befogadási okot a T. Alkotmánybíróság gyakorlata is egymás relációjában értelmezi, ezért a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség alátámasztására is elősorban az 5.1. pontban írtakra hivatkozunk, az alábbi kiegészítésekkel.

„A "bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség" - az alkotmányjogi panasz alapvető jelentőségének követelményével ellentétben - a panasz sikerességéhez kapcsolódik, az indítványozó egyéni alapjogai sérelmének orvosolhatóságáról szól, és ezzel tulajdonképpen a megnevezett Alaptörvényben foglalt jogok érvényesítésére való alkalmasságról. Bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fent, ha az Alaptörvénnyel való összhang hiánya a konkrét esetben felveti az indítványozó Alaptörvényben foglalt jogának sérelmét. A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség fennállásához elegendő megállapítani az Alaptörvényben foglalt jog konkrét esetben való sérelmének lehetőségét.”
(Zakariás Kinga szerk.: Az alkotmánybírósági törvény kommentárja (Budapest: Pázmány Press, 2022, 29. §-hoz fűzött magyarázatának 3. címe)

A bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenesség (lehetősége) tehát – a közhatalmat gyakorló közigazgatási szerv jogszabályt figyelmen kívül hagyó, az Indítványozók, mint ügyfelek tisztességes (hatósági) eljáráshoz való jogát sértő határozatát meg nem semmisítő – Fővárosi Törvényszék, valamint a jogerős ítélet hatályában fenntartó Kúria Alaptörvény sértő eljárásából, határozatából fakad, ugyanis (az Inytv. 29. §-ának törvényi kivételt engedő szabálya értelmében az ingatlan-nyilvántartási eljárásban is) kötelezően alkalmazandó 2019. évi LXXXIX. törvény rendelkezéseinek kiüresítésével lefolytatott eljárás, valamint a mindezek eredményeképpen hozott jogerős, továbbá felülvizsgálati ítélet sérti az Alaptörvény jogszabályok kötelező erejét kimondó R) cikkének (2) bekezdését, a tisztességes (bírói) eljárás XXVIII. cikkben és 28. cikkben előírt követelményét, összességében pedig a jogállamiságot, ideértve a jogbiztonságot deklaráló B) cikkének (1) bekezdését.

6./ Az állam/állami szerv, mint magánjogi jogalany

„Az (1) bekezdésben foglaltak nem illetik meg a közhatalmat gyakorló indítványozót.” (Abtv. 27. § (2) bekezdése)

Az Abtv. 2023. június 1-jén hatályba lépett 27. § (2) bekezdése rögzíti, hogy az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz lehetősége a közhatalmat gyakorló indítványozót nem illeti meg, azonban a Magyar Állam, mint indítványozó esetében irányadó alkotmánybírósági gyakorlat szerint az indítványozói jogosultságot az dönti el, hogy az állam közhatalmi szervként, vagy pedig magánjogi jogalanyként jár el az adott jogviszonyban.

„[15] Az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy a jogi személyeket is megilletik azon alapjogok - és nyilván azok védelme is -, amelyek természetüknél fogva

nemcsak a természetes személyekre vonatkoznak, hanem nagyon szűk körben ugyan, de az államot, az állami szerveket, és az önkormányzatokat is megilletik.

[16] Tipikusan azon alapvető jogok sorolhatóak ide, amelyek az állam és állami szerv mint magánjogi jogalany vonatkozásában értelmezhetőek. Ennek feltétele, hogy az állam ne közjogi, hanem magánjogi jogalanyként vegyen részt az adott jogviszonyban.

[17] Az állam és az állami szervek sajátja, hogy alapesetben hatósági jogkörben eljárva a közhatalmi jogviszony alanyaiként lépnek be egy jogviszonyba. A vonatkozó bírói gyakorlat szerint azonban amennyiben a közigazgatási szerv és a másik fél viszonyára nem az alá-fölérendeltség, hanem polgári jogi értelemben vett mellérendeltség a jellemző, nem beszélhetünk közhatalmi jogviszonyról. Ezekben az esetekben a közigazgatási szerv polgári jogi viszonyba lép - példának okáért eladóként, vevőként, bérbe adóként -, ezért magatartása nem minősül hatósági jogkörben tett igazgatási cselekménynek. [Korábban a Legfelsőbb Bíróság KK 6. számú állásfoglalása tartalmazta, ma a 1/2011. (V. 9.) KK vélemény foglalja össze az irányadó bírói gyakorlatot.]

[18] A polgári jogi jogviszonyban megjelenő állam, állami szerv az Alkotmánybíróság gyakorlatában is tetten érhető. Az Alkotmánybíróság szerint is különbséget kell ugyanis tenni az állam, mint közhatalmi entitás és az állam, mint tulajdonos között. Amennyiben ugyanis az állam közhatalmi eszközeivel élve önmaga (mint tulajdonos) számára előnyösebb - jogi, gazdasági - környezetet teremt a gazdasági élet többi szereplőjéhez képest, az alkotmányellenes diszkriminációhoz vezethet (1814/B/1991. AB határozat, ABH 1994, 513, 514.; 59/1992. (XI. 6.) AB határozat, ABH 1992, 272, 273.; 39/1992. (VII. 16.) AB határozat, ABH 1992, 235, 238., 1336/B/1997. AB határozat, ABH 2003, 1025, 1030., megerősítette a 11/2013. (V. 9.) AB határozat, indokolás [37]). Ebből azonban levonható az a következtetés is, hogy amennyiben az állam tulajdonosi minőségben lép be egy jogviszonyba, akkor őt magánjogi jogalanyként kell kezelni és nem közhatalmi szervként.

[19] A jogosultság létét vagy hiányát ugyanis az alapozza meg, hogy az alapul fekvő jogviszonyban az állam, az állami szerv magánjogi jogalanyként, vagy közhatalmi szervként járt-e el...” (3091/2016. (V. 12.) AB határozat, indokolás 15-19. pontja)

Mindezeket az Abtv. ezen rendelkezését beiktató, az egyes igazságügyi tárgyú törvényeknek a magyar helyreállítási és ellenállóképességi tervhez kapcsolódó módosításáról szóló 2023. évi X. törvény 13. §-ának miniszteri indokolása is alátámasztja, amely az alábbiak szerint fogalmaz:

„A Javaslat az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) módosításával kivezeti a jogrendszerből azt a lehetőséget, hogy a közhatalmat gyakorló szervek (hatóságok) alkotmányjogi panasszal fordulhassanak az Alkotmánybírósághoz.” (2023. évi X. törvény 13. §-ának miniszteri indokolása)

Ebből is egyértelműen kiolvasható, hogy a törvénymódosítás mögött meghúzódó jogalkotói szándék nem a Magyar Államra, (vagy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt-re), mint magánjogi jogalanyokra, hanem a közhatalmat az adott jogviszonyban, illetve eljárásban **ténylegesen gyakorló** állami/közigazgatási szervekre, hatóságokra, pontosabban az általuk előterjeszteni kívánt alkotmányjogi panaszokra irányult.

Jelen esetben tehát a Budapest Főváros Kormányhivatala, mint hatóság gyakorolta a közhatalmat, akinek döntése ellen bármely eljárásban érintett ügyfél, így történetesen az állam, valamint az Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. is alkotmányjogi panasszal élhetnek a közigazgatási bíróság döntése ellen, hiszen az ügy tárgyát képező eljárásban ugyanúgy a

hatósági jogkört gyakorló Budapest Főváros Kormányhivatal Földhivatali Főosztálya határozatának volt alárendelve, mint akármelyik más természetes vagy jogi személy ügyfél.

A T. Alkotmánybíróság IV/172-1/2024. számú, hiánypótlásra felhívó végzésében is akként fogalmazott, hogy „...az egyes igazságügyi tárgyú törvényeknek a magyar helyreállítási és ellenállóképességi tervhez kapcsolódó módosításáról szóló 2023. évi X. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 2023. június 1-jei hatállyal módosította az Abtv. 27. §-át, amelynek következtében a közhatalmi jogkörben eljáró indítványozók indítványozói jogosultsága az Abtv. 27. §-át illetően megszűnt.”

Következésképp függetlenül attól, hogy a Magyar Állam és/vagy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt., mint Indítványozók közhatalmat egyébként gyakorolnak-e, avagy sem, az indítványozói jogosultság megítélésénél az alkotmányjogi panasszal támadni kívánt bírósági ítélet alapját képező jogvitában/eljárásban megjelenő indítványozói minőséget kell vizsgálnunk. Így a T. Alkotmánybírósághoz fordulás joga csak abban az esetben nem illeti meg az egyedi ügyben érintett indítványozót, ha a támadott ítélet alapját képező jogvitában/eljárásban ténylegesen közhatalmi jogkörében járt el, azaz közhatalmat gyakorolt.

Így ha a Magyar Államot vagy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt-t jelen esetben nem illetné meg a T. Alkotmánybírósághoz fordulás joga, sértené az Alaptörvény XV. cikkének (1) bekezdésében meghatározott egyenlőségi klauzulát, valamint az Alaptörvény I. cikkének (4) bekezdésében megfogalmazott azon alapvetést, miszerint „...a jogi személyeket is megilletik azon alapjogok - és nyilván azok védelme is -, amelyek természetüknél fogva nemcsak a természetes személyekre vonatkoznak, hanem nagyon szűk körben ugyan, de az államot, az állami szerveket, és az önkormányzatokat is megillettek.” (3091/2016. (V. 12.) AB határozat, indokolás 15. pontja)

„A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.” (Alaptörvény XV. cikk, (1) bekezdése)

„A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.” (Alaptörvény I. cikk, (4) bekezdése)

Mivel a szóban forgó, jelen alkotmányjogi panaszunkkal érintett közigazgatási jogvitában a Magyar Állam, illetve a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. Indítványozók nem közhatalmat gyakorló entitásként, hanem mint magánjogi jogalanyok (közigazgatási ügyfelek) jártak el, ezáltal az Indítványozók alkotmányjogi panaszának előterjesztése nem ütközik az Abtv. 27. § (2) bekezdésébe.

II. Az alkotmányjogi panasz érdemi indokolása

1./ Az Alaptörvény megsértett rendelkezései

A Fővárosi Törvényszék 113.K.703.410/2022/19. számú ítélete, valamint a Kúria Kfv.IV.37.523/2023/7. számú felülvizsgálati ítélete megsértette

- az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdését,

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

- az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdését,

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

- az Alaptörvény 28. cikkét,

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

- az Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdését,

„Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek”.

- valamint az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdését.

„Magyarország független, demokratikus jogállam.”

2./ Az alaptörvény-ellenesség jogi indokolása

„Jogok bejegyzésének és tények feljegyzésének – **ha törvény másként nem rendelkezik** – olyan közokirat, teljes bizonyító erejű magánokirat vagy ezeknek a közjegyző által hitelesített másolata (a továbbiakban: okirat) alapján van helye, amely a bejegyzés tárgyát képező jog vagy tény keletkezését, módosulását, illetve megszűnését igazolja, továbbá tartalmazza a bejegyzést, feljegyzést megengedő nyilatkozatot az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett, vagy közbenső szerzőként bejegyezhető jogosult részéről (bejegyzési engedély).” (Inytv. 29. §)

„A jogszabály területi hatálya Magyarország területére, az önkormányzati rendelet területi hatálya a helyi önkormányzat közigazgatási területére terjed ki.” (A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény, továbbiakban Jat.)

„A jogszabály személyi hatálya:

- a.) Magyarország területén a természetes személyekre, jogi személyekre és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekre, valamint Magyarország területén kívül a magyar állampolgárokra” (Jat. 6. § (2) bekezdés a) pontja)

„A jogszabályban meg kell határozni a hatályba lépésének napját, amely jogszabály kihirdetését követő valamely nap lehet” (Jat. 7. § (1) bekezdés)

„Ha a hatályba lépés naptári napja nem határozható meg, a hatálybalépés valamely jövőbeli feltétel bekövetkeztének időpontjához is köthető” (Jat. 7. § (3) bekezdése)

„Ha jogszabály, vagy jogszabályi rendelkezés hatálybalépésére, vagy hatályvesztésére valamely jövőbeli feltétel bekövetkezésekor kerül sor, a feltétel bekövetkezéséről a bekövetkezés naptári napjának megjelölésével határozatot kell közzé tenni, kivéve ha a jogszabály hatályba lépése valamely más jogszabály hatálybalépéséhez kötődik. A jogszabálynak rendelkeznie kell arról, hogy a határozat Magyar Közlönyben történő közzétételére, mely feladatkörrel rendelkező miniszter köteles.” (Jat. 11. §)

„Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek”. (Alaptörvény, R) cikk (2) bekezdése)

„Az alkotmányok hagyományosan tartalmazzák azon generálklauzulát, amely szerint a jogszabályok mindenkire kötelezőek, és - összhangban az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdésével - éppen ezért megismerhetők. E szabály egyben feltételezi azt is, hogy a jogszabályokat mindenki ismeri, amely vélelmet általában valamennyi jogrendszer alapvető szinten alkalmazza, hiszen ennek hiányában a kötelezettségek nem lennének kikényszeríthetők. Az állam e vonatkozásban azt biztosítja, hogy a jogszabályok mindenki számára megismerhetők legyenek. Ennek eszköze, hogy az országos jogszabályokat a Jat. alapján a Magyar Közlönyben ki kell hirdetni, míg a helyi önkormányzatok által alkotott rendeleteket a helyben szokásos módon, amely módot a helyi önkormányzat szintén rendeletben, a szervezeti és működési szabályzatban határozza meg. A Magyar Közlönyt a kormányzati portálon történő elektronikus dokumentumként kell közzétenni, melynek szövege hitelesnek minősül. Az Alaptörvény R) cikk egyben összefügg a jogegyenlőség klauzulájával is, amely szerint a jogszabályok mindenkire egyformán kötelezőek.” (Árva Zsuzsanna: Nagykommentár Magyarország Alaptörvényéhez, R) cikkhez fűzött magyarázatának 2. pontja)

„Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése a korábbi Alkotmány 77. § (2) bekezdésének az utóda azzal a helyes korrekcióval, hogy nem csak az "alkotmányos jogszabályokat" teszi mindenki számára kötelezővé. Az alaptörvényi rendelkezés kapcsán ehelyütt a kötelezett kör igényel pontosítást, vagyis a "mindenkire kötelező" és ezzel együtt az "általánosan kötelező" magatartási szabály fogalmának az értelmezése. Ebbe a körbe tartoznak a természetes és jogi személyek, a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek és az állam szervei egyaránt. A jogszabályok egyes típusainak és a jogszabálynak nem minősülő egyéb normatív aktusoknak a kötelezettjei a Jat.-ban jelennek meg. A jogtudomány általánosságban a jogértelmezés számos módszerét különbözteti el egymástól a jogi normák tartalmának feltárására. Ezek közül a legismertebbek a nyelvtani (benne a dogmatikai és a kontextuális), a logikai, a rendszertani, a történeti és az ún. teleológiai jogértelmezés. Ez utóbbi a szabályozás céljára van tekintettel, a bíró azt mérlegeli, hogy mi volt a jogszabály objektív célja a norma megszületésekor...” (Kiss Barnabás: Útmutató az Alaptörvényhez, 2022, HVG-ORAC, az Alaptörvény R) cikkéhez fűzött magyarázata)

„A Javaslát az Alaptörvényt a jogrendszer alapjaként határozza meg. Az Alaptörvény a jogrendszer csúcsán helyezkedik el, minden más jogszabály az Alaptörvényből ered, és azzal nem lehet ellentétes. A Javaslát mindenki kötelességeként írja elő az Alaptörvény és a jogszabályok megtartását. Ez a rendelkezés azt is kifejezésre juttatja, hogy nincs kivételezett személy, társadalmi csoport vagy állami szerv, amely valamiféle erkölcsi vagy politikai okra hivatkozva felülemelkedhetne a jogszabályokon.” (A Magyarország Alaptörvényéről szóló T/2627. számú törvényjavaslát - akkor még - Q cikkhez fűzött részletes indokolása)

„Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése értelmében az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek, a 28. cikk pedig a bíróságok számára előírja, hogy a jogalkalmazás során a

jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni. A Kúria megítélése szerint ezek az alaptörvényi kötelezések a közigazgatási perben eljáró bírót - figyelembe véve a közigazgatási per azon sajátosságát is, hogy a bíróság az objektív jogrend védelme érdekében is eljár - arra kötelezik, hogy a nyilvánvaló alaptörvényi összefüggéseket vegye figyelembe akkor is, ha alaptörvényi hivatkozást a beadványok nem tartalmaznak. (Kúria Kfv.IV.35.416/2018. számú határozata, közzétéve az EH 2019.09.K16. számú jogeseteként)

Ezen közigazgatási perekben is alkalmazandó alaptörvényi kötelezések jelentőségére a Kúria Kfv.IV.37.523/2023/7. számú, jelen alkotmányjogi panaszunkkal támadott felülvizsgálati ítéletében is felhívta a figyelmet.

„Helyesen hivatkoztak a felperesek a Kúria Kfv. IV. 35.416/2018/4. számú ítéletére...” (Felülvizsgálati ítélet, indokolás 56. pontja)

„Magyarország független, demokratikus jogállam.” (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés)

„A jogállamiság fogalmától elválaszthatatlanok az eljárási garanciák, hiszen azok eleve a jogállamiság, illetve a jogbiztonság elvéből fakadnak... A garanciák nem csupán az olyan Alaptörvényben megfogalmazott garanciákat jelentik, mint a bírósághoz fordulás joga vagy a büntetőeljárás garanciák, hanem valamennyi, a jogállamisághoz fűződő követelmény betartását attól függetlenül, hogy az adott szabály az Alaptörvényben vagy annál alacsonyabb szintű normában szerepel. Az eljárási garanciákkal kapcsolatos alapvető követelményeket az Alkotmánybíróság az ún. első elévülési döntésében [11/1992. (III. 5.) AB határozat] fogalmazta meg. Ebben kimondta, hogy az eljárási garanciák alapvető jelentőségűek az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatósága szempontjából. Csak a formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működik alkotmányosan a jogszolgáltatás.” (Árva Zsuzsanna: Nagykommentár Magyarország Alaptörvényéhez, B) cikkhez fűzött magyarázatának 2. pontja)

„A jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam - s elsősorban a jogalkotó - kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. Vagyis a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárási garanciák. Csak formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működnek alkotmányosan a jogintézmények.” (9/1992. (I. 30.) AB határozat, indokolás V.3. pontja)

A Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság Diplomáciai Képviselőtének ingatlanszükségeit illető kérdések rendezéséről szóló megállapítás kihirdetéséről szóló 2019. évi LXXXIX. törvény az alábbi rendelkezéseket tartalmazza.

2019. évi LXXXIX. törvény

„a Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselőtének ingatlanszükségeit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről *

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselőjének ingatlanszükségeit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés a Megállapodást e törvénnyel kihirdeti.

3. § (1) A Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövegét és a Megállapodás 1. Cikk (5) bekezdése szerinti, a Megállapodás elválaszthatatlan részét képező magyar nyelvű függelékét az 1. melléklet tartalmazza.

(2) A Megállapodás hiteles angol nyelvű szövegét és a Megállapodás 1. Cikk (5) bekezdése szerinti, a Megállapodás elválaszthatatlan részét képező angol nyelvű függelékét a 2. melléklet tartalmazza.

4. § (1) Ez a törvény - a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel - a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 2. § és a 3. §, valamint az 1. melléklet és a 2. melléklet a Megállapodás 6. Cikk (2) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba. *

(3) A Megállapodás, illetve a 2. § és a 3. §, valamint az 1. melléklet és a 2. melléklet hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter - annak ismertté válását követően - a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg. *

5. § Az e törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külpolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

1. melléklet a 2019. évi LXXXIX. törvényhez

MEGÁLLAPODÁS Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselőjének ingatlanszükségeit illető kérdések rendezéséről

Magyarország Kormánya (a továbbiakban: a Magyar Fél) és a Bolgár Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: a Bolgár Fél), (mindkét kormány a továbbiakban: a Felek),

Figyelembe véve a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselője vonatkozásában a Magyar Népköztársaság kormánya és a Bolgár Népköztársaság kormánya közötti, a Bolgár Népköztársaság budapesti nagykövetsége alkalmazotti lakóingatlanainak építése céljával átadott földterületek tartós használatáról és az építési feltételekről szóló, 1980. december 6-án Budapesten aláírt megállapodás (a továbbiakban: az 1980. évi Megállapodás) végrehajtásával kapcsolatban fennálló, rendezetlen ingatlanügyeket,

A felek azon szándékától vezérelve, hogy végérvényesen rendezzék a budapesti bolgár diplomáciai képviselő igényeinek biztosításával összefüggő ingatlankérdéseket,

Arra törekedve, hogy ezen kiemelt kérdéseket a kölcsönös megértés szellemében és a fennálló baráti kapcsolatuktól vezérelve oldják meg,

Baráti egyeztetések révén a következő megállapodásra jutottak:

1. Cikk

1. A Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselőjének igényeinek kielégítése érdekében Magyarország Kormánya nemzeti jogával összhangban ingyenesen átruházza a Bolgár Fél részére a következő két földterület tulajdonjogát:

A) 15074/2 helyrajzi szám alatt nyilvántartásba vett, 2185 nm alapterületű földterület, Budapest, II. kerület, Pajzs utca 24-26. címen.

B) 5216 helyrajzi szám alatt nyilvántartásba vett, 1913 nm alapterületű földterület, Budapest, I. kerület, Szirtes utca 2A (jelenleg Hegyalja út 4.) címen.

2. A megállapodás hatálybalépésének napján a Bolgár Fél megszerzi a jelen cikk (1) bekezdésében leírt földterületek tulajdonjogát.
3. A Magyar Fél a jelen cikk (1) bekezdése szerinti ingatlanokat mindenfajta jogi vagy anyagi tehertől mentesen biztosítja.
4. A Bolgár Köztársaság Kormánya megtartja a jelen cikk (1) bekezdésében leírt földterületekre épített épületek és építmények tulajdonjogát.
5. A jelen cikk (1) bekezdésében leírt földterületek elhelyezkedését, méretét és határait igazoló dokumentumokat a jelen megállapodás szerves részét képező 1. számú függelék tartalmazza.

2. Cikk

1. A Magyar Kormány jelen megállapodás hatálybalépésétől számított 60 napon belül pénzügyi kompenzációként 4,000,000 EUR (négy millió euró) összeget fizet **a Budapest Levendula utca 15-17., Bartha utca 6. és Stromfeld Aurél út 22. alatt található, a Bolgár Fél részére az 1980. évi Megállapodás alapján átadott ingatlanokon fennálló jogok után.**
2. A Magyar Kormány a jelen cikk (1) bekezdésében meghatározott pénzügyi kompenzáció 100%-át (száz százalékát) kitevő 4,000,000 EUR (négy millió euró) összeget banki átutalással juttatja el a Bolgár Köztársaság Külügyminisztériumának a Bolgár Nemzeti Bank - Központi Irodájának vezetett bankszámlájára (IBAN: BG10 BNBG 9661 3000 1343 01; S.W.I.F.T code/BIC: BNBGBGSF).
3. **A jelen cikk (1) bekezdésében leírt fizetés napjától a Magyar Fél teljes és kizárólagos tulajdonjogot szerez a jelen cikk (1) bekezdésében leírt ingatlanokra.**
4. A jelen cikk (1) bekezdésében meghatározott kompenzációs díj rendezésének késedelme esetén a Magyar Fél a Bolgár Félnek éves késedelmi kamatot köteles fizetni a késedelem első napján érvényes Prémium Euró Magyar Állampapír éves kamatlábának értékében.
5. A jelen megállapodás 2. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint Magyarország Kormánya által a Bolgár Köztársaság Kormánya részére teljesített kifizetés időpontjától számított 60 napon belül a Bolgár Fél átadja a Magyar Félnek a Budapest Levendula utca 15-17., Barta utca 6. és Stromfeld Aurél út 22. alatt található, a Bolgár Fél részére az 1980. évi Megállapodás alapján átadott ingatlanokat. Az átadás a Felek hitelesen felhatalmazott képviselői által aláírt „Átadás-átvételi Jegyzőkönyvvel” történik. Az ingatlanok átadására az Átadás-átvételi Jegyzőkönyv aláírásának időpontjában fennálló állapotban kerül sor.

3. Cikk

1. A Magyar Fél minden, a magyar szabályozás alapján előírt szükséges lépés megtételét vállalja annak érdekében, hogy a Bolgár Fél megszerezze a jelen megállapodás 1. cikkében hivatkozott ingatlanok tulajdonjogát - beleértve minden, a tulajdonjogot igazoló okmány beszerzését.
2. A Bolgár Fél minden állami és önkormányzati adó és illeték alól mentességet élvez az ezen megállapodás 1. cikkében meghatározott földterületek és azokon létesített épületek tulajdonjogának bejegyzése során, egyben díjmentességet élvez az építéshez és felújításhoz szükséges engedélyek kiállítása során, a diplomáciai kapcsolatokról szóló 1961. évi Bécsi Egyezmény 23. cikkének megfelelően.

4. Cikk

1. A jelen megállapodás 1. cikkében leírt földterületek és a rajtuk épített épületek a magyar jogszabályoknak megfelelően harmadik félnek eladhatók vagy kiadhatók.
2. A Bolgár Fél az 1961. évi diplomáciai kapcsolatokról szóló Bécsi Szerződés 23. cikke értelmében mentesül a jelen cikk (1) bekezdése szerinti tevékenységekkel kapcsolatos valamennyi állami és önkormányzati adónem és illeték alól.

5. Cikk

1. A jelen megállapodás szerinti egyezségek véglegesek és egyik Fél sem élhet további ingatlan- vagy pénzbeli igényrel.
2. Egyik Fél sem élhet további jogi követeléssel a jelen megállapodás 6. cikkének (4) bekezdésében hivatkozott megállapodások alapján.

6. Cikk

1. Ez a megállapodás határozatlan időre szól.
2. A megállapodás azon két írásos értesítés közül a későbbi kézhezvételét követő harmincadik napon lép hatályba, amelyben a szerződő felek diplomáciai úton értesítik egymást a hatálybalépéshez szükséges belső jogi feltételek teljesüléséről.
3. A jelen megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos vitákat a felek diplomáciai csatornákon keresztül folytatott konzultációkkal rendezik.
4. A Magyar Népköztársaság kormánya és a Bolgár Népköztársaság kormánya közötti Egyezmény telkek rendelkezésre bocsátásáról a Bolgár Népköztársaság budapesti Nagykövetsége alkalmazottjai számára szükséges lakások építése céljából hosszútávú használatra, valamint az 1980. december 6-án Budapesten aláírt építési feltételekről, továbbá a Magyar Népköztársaság kormánya és a Bolgár Népköztársaság kormánya közötti Egyezmény telkek rendelkezésre bocsátásáról a Bolgár Népköztársaság budapesti Nagykövetség Kereskedelmi Képvisellete részére szükséges irodaépület építésére hosszútávú használatra, valamint az 1981. március 17-én Budapesten aláírt építési feltételekről hatályukat veszítik azon írásos értesítés kézhezvételének napján, amelyben a Bolgár Fél diplomáciai úton értesíti a Magyar Felet arról, hogy a Bolgár Fél megkapott minden szükséges, a jelen megállapodás 1. cikke szerinti tulajdonjogot igazoló dokumentumot, továbbá a jelen megállapodás 2. cikke szerinti összeg a részére kifizetésre került.

Ennek hiteléül, az alulírottak megfelelő felhatalmazás birtokában aláírták jelen megállapodást. Készült Washingtonban, 2019. év április hónap 4. napján két eredeti példányban, mindegyik magyar, bolgár és angol nyelven. A szövegek mindegyike egyaránt hiteles. Eltérés esetén az angol szöveg az irányadó.”

A 2019. évi LXXXIX. törvényben írt megállapodás hatályba lépéséről a Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselőjének ingatlanszükségeit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2019. évi LXXXIX. törvény 2. §-ának, 3. §-ának, valamint az 1. és 2. számú mellékletei hatályba lépéséről a Külgazdasági és Külügyminiszter **3/2020. (I. 16.) KKM közleménye** rendelkezett az alábbiak szerint:

„A Magyar Közlöny 2019. december 12-ei 201. számában kihirdetett, a Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselőjének ingatlanszükségeit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) 6. cikk 2. bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik a hatálybalépésről:

„A megállapodás azon két írásos értesítés közül a későbbi kézhezvételét követő harmincadik napon lép hatályba, amelyben a szerződő felek diplomáciai úton értesítik egymást a hatálybalépéshez szükséges belső jogi teljesüléséről.”

A Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges feltétel teljesülésének napja: 2019. december 18.
A Megállapodás hatálybalépésének naptári napja: 2020. január 17.

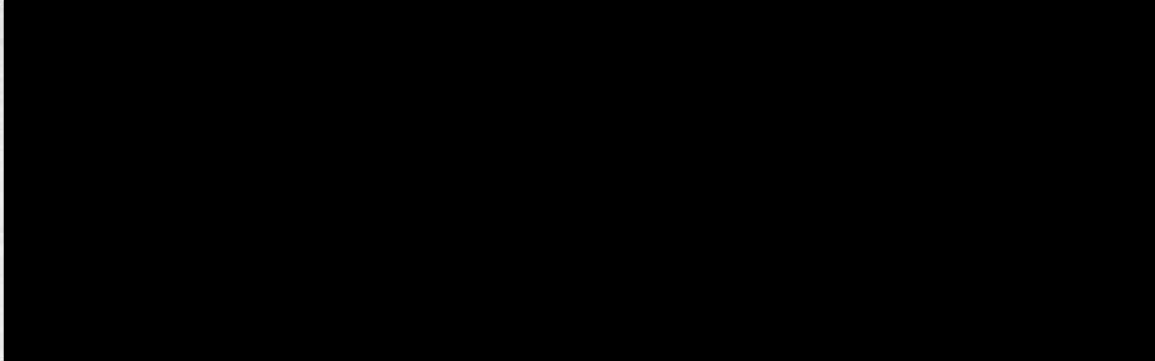
A fentiekre tekintettel, összhangban a 2019. évi LXXXIX. törvény 4. § (3) bekezdésével megállapítom, hogy a Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviseletének ingatlanszükségleteit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2019. évi LXXXIX. törvény 2. §-a, 3. §-a, valamint az 1. és 2. melléklete 2020. január 17-én, azaz kettőezerhúsz január tizenhetediként lépnek hatályba.”

A 2019. évi LXXXIX. törvény 1. sz. melléklete 2. Cikkének 3. pontja rögzíti, hogy „a jelen cikk 1. bekezdésében leírt fizetés napjától a Magyar Fél, vagyis a Magyar Állam teljes és kizárólagos tulajdonjogot szerez a jelen cikk 1. bekezdésében írt ingatlanokra.”

„Ha az állam jogszabály erejénél fogva, valamint bírósági vagy más hatósági határozattal kártalanítás nélkül szerez tulajdonjogot, a dolog értékének erejéig felel a tulajdonosnak a tulajdonszerzéskor – jogszabály, bírósági és más hatósági határozat vagy visszterhes szerződés alapján – jóhiszemű személlyel szemben fennálló kötelezettségéért. Az állam felelőssége akkor áll fenn, ha a jogosult a volt tulajdonos vagyonára végrehajtást vezetett, és a végrehajtás során a követelés nem nyert kielégítést.” (Ptk. 5:42. § (1) bekezdése)

„A rábízott állami vagyon felett az Államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét tulajdonosi joggyakorlóként – a törvény, vagy miniszteri rendelet eltérően nem rendelkezik – az MNV Zrt. gyakorolja.” (Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 3. § (1) bekezdése).

A 3/2020. (I. 16.) KKM közlemény alapján 2020. január 17. napján hatályba lépett 2019. évi LXXXIX. törvény erejénél fogva a Magyar Állam megszerezte a perbeli,

•
•
•
•

ingatlanok 1/1 arányú tulajdonjogát azzal, hogy a tulajdonosi jogok gyakorlója a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt., mivel az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 3. § (1) bekezdése értelmében „A rábízott állami vagyon felett, az államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét tulajdonosi joggyakorlóként – ha törvény, vagy miniszteri rendelet eltérően nem rendelkezik – az MNV Zrt. gyakorolja.”

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.” (Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése)

„A tisztességes bírósági és a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog közti különbségre az Alkotmánybíróság több döntésében is rámutatott. Ezek alapján a gyakorlatban arra szükséges figyelni, hogy az alapeljárás típusára (bírósági vagy hatósági eljárás) tekintettel kell megválasztani az indítványban felhívott alaptörvényi cikket az alapjogi katalógusból.” (Csink

Lóránt szerk.: Alapjogi kommentár az alkotmánybíróvási gyakorlat alapján, Novissima, Budapest, 2021, 289. oldal)

„...a hatósági eljárásban is meg kell jelennie a fair eljárás követelményeinek, amely követelményeket az alapjogi jogalanyisággal rendelkező ügyfeleknek alanyi jogként, végső fokon alapjogként ki kell tudni kényszeríteni. E jogok érvényesíthetősége a hatóság működésének korlátja, jogszerű eljárásának pedig mércéje.” (Csink Lóránt szerk.: Alapjogi kommentár az alkotmánybíróvási gyakorlat alapján, Novissima, Budapest, 2021, 290. oldal)

„A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog tartalmaként az Alkotmánybíróság számos olyan nem nevesített részjogositványra mutatott rá gyakorlatában, amelyek az ügyfelet helyezik középpontba, és amelyek érvényesítése a vizsgálati típusú hatósági eljárás alaki és anyagi hatékonyságát (gyorsaságát, szakszerűségét, törvényességét), összességében jognak alárendeltségét hivatottak szolgálni. (Csink Lóránt szerk.: Alapjogi kommentár az alkotmánybíróvási gyakorlat alapján, Novissima, Budapest, 2021, 292. oldal)

„[28] Az Alaptörvény XXIV. cikke önálló, az ügyintézés alapjogaként ismeri el a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot. Az alapjogi védelem kiterjed többek között a részrehajlás nélküli, tisztességes, észszerű határidőn belüli ügyintézésre, a hatósági aktusok törvényben meghatározott indoklására és a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésére. A közigazgatási szerv a jogalkalmazás során, a konkrét eljárásában nem hagyhatja figyelmen kívül az ügyfél jogait, egyidejűleg kell teljesítenie közérdekvédelmi és szubjektív jogvédelmi funkcióját. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában nem azonosított a XXVIII. cikk (1) bekezdésének tartalmát meghatározó, abszolút jogot, azonban elismerte a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog tartalmához tartozó számos részjogositvány alapjogi jellegét (pl. a hatósági eljárás időbeli dimenziója, a határozat közlése és a közlés módja, valamint a fegyveregyenlőség joga (lásd 3223/2018. (VII. 2.) AB határozat Indokolás [29], [31]-[33]).

[29] 2. Jelen ügyben az Alkotmánybíróságnak nem a bírósági eljárásokra vonatkozó XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti mércét kellett alkalmaznia, hanem az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal összefüggésben azt kellett eldöntenie, hogy az ügyfél eljárásról való értesítéshez fűződő joga, valamint a bizonyítékok ismertetéséhez, megismeréséhez való jog visszavezethető-e az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére, és ha igen, akkor azok korlátozása a konkrét eljárásban összhangban áll-e a tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal.

[30] Ezzel összefüggésben kell azt is vizsgálni, hogy a Kúria azon értelmezése, miszerint a fent említett eljárási szabálytalanságok nem hatottak ki az ügy érdemére, mert másodfokon orvosolhatóak voltak, összhangban áll-e a tisztességes eljáráshoz való jog követelményeivel.” (3311/2018. (X. 16.) AB határozat, indokolás 28-30. pontja)

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el.” (Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése)

„A tisztességes eljáráshoz való jog (fair trial) nem csupán az eljárás egyik tulajdonsága, hanem az eljárás egészének minőségét védő, ebben az értelemben elsődlegesen az anyagi jogot érvényre juttató eljárással szemben támasztott követelmény, processzuális alapjog, ugyanakkor e jogból további, a szoros értelemben vett eljárási garanciákon túlmenően alkotmányos elvások is fakadnak. A tisztességes, méltányos, kiegyensúlyozott eljárás nehezen körülírható minőség, amelyet lényegében az eljárás egészének és körülményeinek

figyelembevételével lehet csak megítélni, az eljárás egyes részleteinek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása mellett lehet méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes. **A tisztességes eljáráshoz való jog abszolút abban az értelemben, hogy vele szemben nem is létezik más mérlegelhető alapvető jog vagy alkotmányos érték, mert már maga is mérlegelés eredménye.**

...A tisztességesség követelménye nemcsak a tárgyalási szakra terjed ki, hanem felöleli a bírósági eljárás egészét, továbbá a peres eljárások mellett a nemperes eljárásokat is, [ezért szóhasználata ellenére téves a XXVIII. cikk (1) bekezdésére „tisztességes tárgyaláshoz való jogként” hivatkozni] azzal, hogy a tisztességes bírósági eljárásból fakadó követelményeket mindig az adott eljárásfajta és eljárási szak sajátosságaihoz igazodóan szükséges értékelni.” (Csink Lóránt szerk.: Alapjogi kommentár az alkotmánybírósági gyakorlat alapján, Novissima, Budapest, 2021, 321-322. oldal)

„A tisztességes eljáráshoz való jog – annak processzuális jellege miatt – alapvetően nem nyújt lehetőséget a bírói döntés tartalmi kritikájára. Jogállami keret között mindazonáltal a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé, a bíróság törvény alá rendeltségének követelménye alapján az „a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes.” (Csink Lóránt szerk.: Alapjogi kommentár az alkotmánybírósági gyakorlat alapján, Novissima, Budapest, 2021, 342. oldal)

A Fővárosi Törvényszék az Indítványozók – tulajdonjog-bejegyzési igényt elutasító földhivatali határozatot megtámadó – keresetét elutasító jogerős ítéletében, valamint a Kúria a Fővárosi Törvényszék ítéletét hatályában fenntartó felülvizsgálati ítéletében nem vették figyelembe a jogszabály, azaz a 2019. évi LXXXIX. törvény (az Inyvtv. 29. §-ának törvényi kivételt engedő szabálya értelmében az ingatlan-nyilvántartási eljárásban is alkalmazandó) rendelkezéseit, így ezen bírósági ítéletek az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésébe, a XXVIII. cikkének (1) bekezdésébe, 28. cikkébe, ennek okán pedig az Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdésébe, valamint a B) cikk (1) bekezdésébe ütköznek.

A jogerős ítélet indokolásának 41. pontja kimondta, hogy **„a Tv. célja ezen okból nem tud megvalósulni, az a perbeli közigazgatási hatósági eljárásban nem végrehajtható.”** (Ítéleti indokolás 41. pont)

„A felperesek által hivatkozott jogszabályhelyek általánosságban érvényesültek a jelen peres eljárás alapjául szolgáló földhivatali eljárásban is. A probléma nem abban állt, hogy a jogalkotó milyen jogszabályi keretek között hozta létre a kérdéses Tv.-i rendelkezéseket, vagy, hogy a Megállapodás² nemzetközi vagy magánjogi szerződésnek minősül-e, hanem az, hogy az abban foglalt ingatlan-nyilvántartási eljárásra vonatkozó szándék az alperes által végrehajtható-e. Ezért a felperesek által jogalapként beidézett jogszabályhelyeknek a perbeli ügy eldöntése szempontjából nem bírtak relevanciával.” (Ítéleti indokolás 43. pontja)

A bíróság ítélete – amellet, hogy végrehajthatatlannak aposztrofálta a kereseti kérelmünket megalapozó jogszabályt – semmilyen egyéb megállapítást, illetve iránymutatást nem tartalmaz arra nézve, hogy hogyan, milyen eljárásban is kéne végrehajtani ezen, a „perbeli közigazgatási hatósági eljárásban nem végrehajtható” törvényi rendelkezést.

„A felperesek alappal hivatkoztak arra, hogy a törvény (mint jogszabály) mindenkire nézve kötelező, azonban a Tv. nem tartalmaz az alperes eljárására nézve kötelező érvényű

megállapítást, amely kötötte volna eljárása során. Ilyen kötelezést a felperesek által hivatkozott Tv. 1. melléklet 2. Cikk 3. pontja sem tartalmaz.” (Ítéleti indokolás 41. pontja)

Hangsúlyozzuk, hogy az Inyvtv. 29. §-a a törvényi rendelkezéseket az Földhivatal ingatlan-nyilvántartásba történő jogok bejegyzésére és tények feljegyzésére irányuló általános közigazgatási eljárása körén kívül helyezi, jogszabályi kivételt képezve ezáltal a jogok bejegyzése és tények feljegyzése alapjául szolgáló okiratok köréből.

„Jogok bejegyzésének és tények feljegyzésének - ha törvény másként nem rendelkezik - olyan közokirat, teljes bizonyító erejű magánokirat vagy ezeknek a közjegyző által hitelesített másolata (a továbbiakban: okirat) alapján van helye, amely a bejegyzés tárgyát képező jog vagy tény keletkezését, módosulását, illetve megszűnését igazolja, továbbá tartalmazza a bejegyzést, feljegyzést megengedő nyilatkozatot az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzett, vagy közbenső szerzőként bejegyezhető jogosult részéről (bejegyzési engedély). A bejegyzési engedélyt a jogosult külön, a bejegyzés alapjául szolgáló okirattal azonos alakissággal rendelkező okiratban is megadhatja.” (Inyvtv. 29. §)

A tisztességes hatósági, illetve bírósági eljárás követelménye jelen esetben egyaránt sérült, hiszen az alkotmányjogi vita tárgya eredetileg a jelen alkotmányjogi panaszunkkal támadott jogerős ítélet alapját képező földhivatali eljárásig nyúlik vissza, ahol a Budapest Főváros Kormányhivatala, mint közhatalmat gyakorló hatóság jogszabályt figyelmen kívül hagyó, (az Alaptörvény XXIV. cikkébe ütköző) tisztességtelen eljárásának eredményeképp elutasította az Indítványozóknak, mint ügyfeleknek a jogvita tárgyát képező ingatlanokra irányuló, törvényi rendelkezésen alapuló bejegyzési igényét.

A határozat ellen kezdeményezett közigazgatási perben eljáró és jogerős ítéletet hozó Fővárosi Törvényszék, majd a jogerős ítéletet hatályában fenntartó Kúria szintén negligálta a hivatkozott 2019. évi LXXXIX. törvényben lefektetett, (az Inyvtv. 29. §-a értelmében az ingatlan-nyilvántartási eljárásban is alkalmazandó), az eljárás tárgyát képező ingatlanokra a Magyar Állam ellenérték fejében történő tulajdonszerzését nemzetközi szerződés mellett jogszabályi szinten is kimondó rendelkezéseket.

Következésképp azt a tényt, hogy az Indítványozók tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát sértő Alaptörvény-ellenes állapot továbbra is fennáll, immár az időközben eljáró bíróságok, (az Alaptörvény XXVIII. cikkébe és 28. cikkébe ütköző) tisztességtelen eljárása is megalapozza, így a tisztességtelen, törvényt önkényesen nem alkalmazó bírósági eljárásokban született határozatok szintén megsértették az Indítványozók alapjogait, továbbá az Alaptörvény által lefektetett alkotmányos garanciákat.

A törvény figyelmen kívül hagyásával lefolytatott hatósági és bírósági eljárások pedig az Alaptörvény jogszabályok kötelező erejét kimondó R) cikkének (2) bekezdését, végső soron pedig az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdését is sértik a jelen alkotmányjogi panaszunkban előadottak szerint.

2019. évi
LXXXIX. törvény
(= Inyvtv. 29. §)
negligálása

• **R) cikk (2)
bekezdésének
séremlme**

Az így lefolytatott
hatósági és
bírósi eljárás

• **XXIV.,
XXVIII. és
28. cikkek
séremlme**

Jogállami és
jogbiztonsági
garanciák
kiüresedése

• **B) cikk (1)
bekezdésének
séremlme**

A Fővárosi Törvényszék elsőfokú jogerős ítéletében, illetve a Kúria felülvizsgálati ítéletében tehát egyaránt végrehajthatatlannak minősítették a Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviselőjének ingatlanszükségleteit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2019. évi LXXXIX. törvényt, illetve annak 1. sz. melléklete 2. cikkének 3. pontját, amellyel az eljáró bíróságok egy jogalkotó által szabályszerűen meghozott, kihirdetett, majd hatályba lépett törvény állami, közigazgatási hatósági keretek között történő szabályszerű végrehajthatóságát kérdőjelezték meg, ezért ítéleteik ezen okból is az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésébe, a XXVIII. cikkének (1) bekezdésébe, 28. cikkébe, ennek okán pedig az Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdésébe, valamint a B) cikk (1) bekezdésébe ütköznek.

III. Záró rész

Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság előtti eljárás az Abtv. 54. § (1) bekezdése alapján illetékmentes, eljárási illetéket nem róttunk le.

„Az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes, az indítványozó az alkotmánybírósi eljárás során felmerült költségeit maga viseli.” (Abtv. 54. § (1) bekezdése)

Jogi képviselőnk képviselői joga a jelen alkotmányjogi panaszunkhoz 1. számon csatolt ügyvédi meghatalmazáson alapul.

Mellékletek:

1. Cégszerűen aláírt ügyvédi meghatalmazás
2. A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. cégkivonata
3. A perbeli Ingatlanok tulajdoni lapjai
4. A Budapest Főváros Kormányhivatala Földhivatali Főosztályának 2022. augusztus 3. napján hozott, 117822/3/2022. számú határozata

5. A Fővárosi Törvényszék, mint közigazgatási bíróság – jelen alkotmányjogi panaszunkkal támadott – 113.K.703.410/2022/19. számú ítélete
6. Az Alkotmánybíróság IV/1908-2/2023. számú végzése
7. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság – jelen alkotmányjogi panaszunkkal támadott - Kfv.IV.37.523/2023/7. számú felülvizsgálati ítélete

Budapest, 2024. február 19.

Tisztelettel:

Magyar Állam
Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.

Indítványozók

Tisztelt Alkotmánybíróság!

**Alkotmányjogi panasza
(hiánypótlása)**

**Magyar Állam (törvényes képviselő,
Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.
[redacted] és a
Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.
[redacted]**

Indítványozóknak

Képv.:

[redacted] pp Sándor ügyvéd

**a Fővárosi Törvényszék
113.K.703.410/2022/19. számú ítélete,
valamint a Kúria Kfv.IV.37.523/2023/7.
számú felülvizsgálati ítélete ellen**

**(Előzmény: IV/1908-2/2023. AB végzés)
IV/172-1/2024. AB végzés**